

MAGYAR BANYÁSZLAP

THE HUNGARIAN MINERS JOURNAL VISITS MORE THAN ELEVEN HUNDRED MINING CAMPS AND MORE THAN FOURTEEN THOUSAND HOMES.

HIMLerville.

KENTUCKY.

THE HUNGARIAN MINERS JOURNAL HAS MORE SUBSCRIBERS THAN ANY OTHER THREE HUNGARIAN WEEKLIES IN THE UNITED STATES.

MEXICOBÓL AKARTAK SZTRÁJKTÖRÖKET HOZATNI HENRIETTA MEZŐ BANYÁIBA

Sok a bányász, hangoztatják állandóan a bányabőrök és most mégis mexicói munkások kellenének.

Oklahomában a Henrietta szénvidéken már hosszú idő óta elkezdett harc folyik a szervezet és a sztrájkörök között.

A Henrietta szénmezőn a bányabőrök nem tartották be az egyezséget, amit a szervezettel kötöttek és úgy akarták megoldani a kérdést, hogy sztrájkörökkel fognak dolgoztatni.

Mint az már ilyenkor szokásos, elsősorban jegyzéket akasztottak ki a bányák elé, melyben bejelentették, hogy nem képesek a szervezet béreit fizetni s ezután a munkások érdeke szívesen fekszik és azt akarják, hogy a bányászok mégis keressenek valamit, hát hajlandók leszállított bérék mellett dolgoztatni, és pedig az 1917-es bérék mellett.

A jegyzékben szemére hányta a szervezetnek, hogy nem törődnek a szervezett bányászokkal, mert nem arra törekednek, hogy a bányászok a körülményekhez képest keresseket s olcsóbb bérék mellett engedjenek dolgoztatni, de kötik magukat egy olyan szerződéshez, amelyet a bányák nem képesek betartani.

Ezután felszólította minden bányászt, hogy aki a mai vitáknak megfelelő "igazságos" bérék mellett akar dolgozni, az jöjjön munkára és ne törődjön a szervezettel, mert hiszen a szervezet sem törődik velük.

Kijelentette azonban azt is, hogy ha a régi bányászai nem jelentkeznek elég számban munkára, akkor ő kénytelen lesz máshonnan munkásokat hoztatni és ebben az esetben azoknak a bányászoknak, akik nem akarnak dolgozni, nem lehet maradásuk a plézen.

A bányászok azonban nem hallgattak a társaság felhívására és bizony egy-két ember kivételével nem is akadt sztrájkörök munkás a régi emberek közül.

A társaság tehát megkezdte a hadjáratát a sztrájkba ment munkások ellen. Elsősorban egy csomó fegyveres embert állított a bányákhoz, hogy megvédjék a "dolgozni akaró" embereket a sztrájkörök esetleges tulkapásai ellen. Azután kiküldte emberfogóit, hogy toborozzanak sztrájköröket.

Am a sztrájkötetés nem ment olyan simán, mint ahogy a Henrietta mező bányái gondolták. Mert ha akadt is egy-egy csomó ember, akit hamis ígéretekkel és félrevezetéssel el is csaltak a bányákba, mielőtt azokat meg tudták, hogy miről van szó, az első alkalommal tovább álltak és ebben nagy részük volt a sztrájköröknek, akik sikeresen piketáltak és békésen megmagyarázták az oda-hozott embereket, hogy minő aljas munkára akarja a társaság őket felhasználni.

A társaság erőszakoskodott és még mindenkinek emlékeztetben vannak azok a dolgok, amelyek a Henrietta szénmezőn folytak le. A társaság minden áron zavargást akart támasztani, hogy azután fegyveresen csapjon a sztrájkörök közé.

A sztrájkörök azonban túrtették magukat és így a társaság célja sehogy sem tudott sikerülni.

A társaság azonban nem adta fel a harcot és a sztrájk még ma is folyik a Henrietta szénmezőn.

Ekkor újat gondolt a társaság.

Eddig azért nem sikerült a sztrájkötetés, mert az emberfogókkal nagy ügyel-bajjal odacsodított bányászokat hánnyan felvilágosították a sztrájkörök bányászok. Onnan kellenek tehát, így gondolta a társaság, hozatni a bányászokat, a honnan jövő bányászok nem fogják megérteni a sztrájköröket.

Ki is küldött mindjárt egy csomó emberfogót Mexicoba, hogy az ottani, spanyol nyelvet beszélő munkások közül toborozzan munkásokat a Henrietta szénmezőre. Azt mondták az ottani embereknek, hogy a nagy szénkereslet folytán hiány van a bányamunkásokban és ezért szükséges Mexicóból hoztatni embereket, mert nem tudnak eleget kapni az Egyesült Államokban.

Egy csomó embert össze is szedtek és el akarták hozni Mexicóból.

Mikor az emberek az utlevélért mentek, az ottani amerikai követ kérdezte tőlük, hogy miért akarnak az Egyesült Államokba menni és az emberek aztán meg is mondták, az emberfogók ellenére, akik azt mondták az összeszedett embereknek, hogy hallgassák ezt el, mert akkor a bevándorlási törvény értelmében nem jöhetnek be. Pedig nem ez volt az igazi ok, amiért titkolni kellett. Attól tartottak, hogy az emberek idő előtt megtudják, hogy sztrájkötésre viszik őket és akkor oda a pénz és a fáradság, a mit az összeszedésük érdekében adtak ki.

Mikor az amerikai követ így megtudta az emberektől, hogy miről van szó és hogy a Henrietta szénmezőre akarják vinni őket, táviratozott a szervezet henriettai ügyészenek és felvilágosítást kért, hogy igaz-e, hogy hiány van Henriettában a bányamunkásokban és miért nem tudnak az Egyesült Államokban más vidékére odavinni embereket, amikor tudomás szerint az Egyesült Államokban sok a bányász, még egyszer annyit, mint amennyire szükség volna.

A szervezet ügyésze azonnal

Lewis levele az Elnökhöz

Az Elnöktől kérte, csináltasson rendet a puhaszén-iparban. — Nem is választott az Elnök a levélre. — Általános sztrájk lesz a puhaszén-iparban. — A keményszén bányászok békéje talán meg lesz mire e sorok nyomtatás alá kerülnek.

A szénipar szennazója a múlt héten Lewis levele volt az Elnökhöz, melyben rámutatott arra az anarchiára, ami a puhaszén iparban van és az Elnöktől kérte, hogy vetessen ennek véget.

Lewis ismertette az Elnökkel a jacksonvillei egyezmény létrejöttének történetét, amikor a bányászok megbízottai engedelmességet mutattak a bányaurakkal szemben, csak azért, hogy a szerződést megköthessék. A bányásszervezet 3 éves szerződést kötött, mert azt akarta, hogy legalább 3 évig békesség legyen az iparban.

A bányaurak azonban a szerződést hamar felrúgták. Alig egy pár hónappal a megkötés után egymás után zárták le bányáikat, hogy aztán open shop alapon nyissák meg azokat.

És a harc a bányászok és bányaurak között azóta folyton tart az ország mérhetetlen kárára. És nem is lehet vége addig, amíg a bányaurak be nem látják eljárásuk erkölcsellenességét és nem térnek vissza ahhoz a szerződéshez, melyet megkötöttek, de aztán felrúgtak.

Az Elnöktől arra kérte, hogy lépjen addig közbe, míg nem késő és találja meg a módját ennek az anarchiának a megszüntetésére.

Jellemző nagyon, hogy Lewis erre a levélre mai napig még csak választ se kapott. Az Egyesült Államok elnöke ma annyira se méltatja az egyik leghatalmasabb munkásszervezet vezetését, hogy legalább választ volna levelére.

Az Egyesült Államok elnökének és a meglette álló republikánus pártjának úgy látszik csak addig volt fontos Lewisnek, meg a bányásszervezetnek barátsága, míg szükség volt rá. Pinchot kormányzó azt javasolta, hogy a bányászok menjenek vissza munkába és válaszul a bányászok és bányatulajdonosok egy közös bizottságot, mely megállapítaná hat hónap alatt, lehet-e emelni a bányászok bérét anélkül, hogy szükség lenne a szén árának emelésére.

S ha szükséges az emelés, megállapítaná ez a bizottság annak nagyságát.

Ha emelnék a béreket, az viszont szemenéző történe.

A "check off" egy módosított formáját elfogadnák.

Ezt a javaslatot más kevésbé lényeges pontokkal a bányászok megbízottai elfogadták tárgyalási alapul és így bizonyosan meg lesz a béke.

Erre a sztrájkra is főként persze a bányászok fizetnek rá, akik hónapok óta munkanélküli voltak.

És az elvesztett keresetet a bányászok nem tudják behozni.

Ha a keményszén iparban békét kötnek, akkor biztosan azonnal megkezdődik a szervezet erős akcióját a puhaszén mezőn. Nem tudjuk ugyan megér-

tetni, miért nem csinálja akcióját a szervezet egyöntetűen úgy a kemény, mint a puhaszén vidéken? Ha egyszerre lenne sztrájk mind a két szénmezőn, sokkal több kilátás lenne az eredményre.

Tudjuk, hogy a szervezet anyagilag nagyon gyenge, de a honnan a tervezett akcióra kölcsönt szerez a United Mine Workers, ott talán adnának nagyobb kölcsönt is egy együttes akcióra.

Minden esetre döntő csata lesz ez. Most kell majd eldölni, hogy megmarad-e ebben az országban a bányászok szervezete, vagy sikerül a tőke hadjárata és megsemmisítik az ország egyik legnagyobb munkásszervezetét.

Mi még mindig bizunk, hogy nem fog ez sikerülni és a harcból a United Mine Workers meg erősödve fog kikerülni.

BÉRVÁGÁS VAGY LEZÁRÁS.

A Home Riverside Mining Co. Leavenworth, Kansasban, egy felhívást küldött a bányászainak, melyben bejelenti, hogy ha hatvan napon belül nem kötnek új szerződést, úgy a bányát véglegesen lezárják.

A társaság májustól október elejéig már zárva tartotta a bányát és csak nemrég nyitotta meg. Most 33 és egyharmad százalékkal akarja redukálni a béreket, mert állítólag nem képes a többi bányákkal versenyezni az árak tekintetében.

A bányászok egyelőre nem nyilatkoztak, hogy mit fognak tenni, gyűlést hívtak össze és azon fognak határozni a teendők felől.

Leavenworthon négy bányát dolgozott még nem nagyon régen, azok közül már három kiadott és a Riverside bánya az utolsó, és ha ez is lezár, akkor az egykor virágzó bányatelep teljesen el lesz hagyatva.

A négy bányában ezelőtt összesen 1,200 bányász dolgozott, akiknek nagyrésze a hosszas lezárás alatt elszéledt.

AUGUSZTUSBAN NAGY VOLT A SZÉN EXPORTJA.

1923 óta egy hónapban sem volt akkora az Egyesült Államok szénkivitele, mint idén augusztusban, amikor kivitték az országból 1,797,603 tonna szenet.

A legtöbbet Kanadába szállították 1,435,973 tonnát, míg a többi Európába és Dél-Amerikába.

LEÉGOTT MOSÓHÁZ.

A Tamaqua bányában ismeretlen okból kigyulladt a mosóház és teljesen leégett.

A tűz által okozott kár meghaladja a 20,000 dollárt.

A PITTSBURGH COAL CO. TOVÁBB FOLYTATJA HARCÁT A SZERVEZET ELLEN

Bányanyitás fegyveres segédlettel. — Sheriffek felvonulása a mansfieldi bányához.

A Pittsburgh Coal Company nemrégiben kezdte meg az üzemet a Midland bányájában, mint arról megemlékeztünk és ez a bányanyitás meglehetősen kudarccal járt a társaságra nézve.

A társaság természetesen nem ismeri be a kudarcot s úgy igyekszik feltüntetni a dolgot, mintha minden rendben volna és a sztrájkötetés sikerrel jár.

Hogy a régebbi kudarcairól elterelje a figyelmet, megint egy újabb bányáról jelenti, hogy megnyitotta. Még pedig fegyveres kíséretében, mert mindjárt azt is bejelenti, hogy a bányára és a bányá üzemre "S deputy sheriff" vigyáz, akik meg fognak akadályozni mindenféle zavargást.

A mansfieldi bánya volt egyike azoknak a bányáknak, melyeket a Pittsburgh Coal Co. lezárt. A lezárás 1925 április 30-án történt és a társaság ebből a bányában rendszerint 400 bányászt dolgoztatott és a napi kitermelése meghaladta a másfél ezer tonnát.

A társaság állítólag ugyanennyi emberrel kívánja üzemeltetni a bányát, de hogy mennyivel kezdte meg a sztrájkötést, arról egyelőre nem adott ki jelentést. Ezt úgy látszik kevésbé fontosnak tartotta, mint azt, hogy "S sheriff" vigyázzon a bányára.

A megnyitás napján ki is vonultak az állig felfegyverezett sheriffek a sztrájkötő bányászok mellett a bányához és az egész kivonuláshoz olyan volt a színezete, mintha nem is munkásokat, de rabokat kísérnének ki.

A sztrájkötő bányászok némán, egy szó kimondása nélkül nézték a gyászos csapatot és a sztrájkötő bányászok is úgy látszik szégyelgették, hogy minő aljas munkára vállalkoztak, mert bizony szemlélve haladtak a bányához nagy kerülővel.

Ez a kis csapat ember, tehát alig tízedrészre a rendes munkásoknak, kezdte meg az üzemet a Mansfield bányában és ezzel a pár emberrel akarja a társaság a bányát rendszeresen üzemben tartani.

Az előjelek azt mutatják, hogy a társaság a mansfieldi bányában is kudarcot fog vallani, ahogy kudarcot vallott a többi bányában is, ahol az 1917-es bérék mellett kezdte meg a munkát.

A Pittsburgh Coal Company még mindig nem akarja belátni, pedig már érzékenyen tapasztalhatta, hogy nem fizetődik ki a sztrájkötetés, hogy sokkal többet ráfizet a sztrájkötő munkásokra és azok felhajtása sokkal többre van, mint ha megadná a bányászainak az őket megillető béreket.

De nemcsak a munkások felhajtása, az emberfogók magas

díjazása növeli a költségeket, mert mindehhez még hozzájárulnak a fegyveres örök magas fizetése.

A napnál is világosabb, hogy rá kell fizetni az olyan termelésre, ahol minden pár munkásra egy munkanélküli fegyveres őrt kell fizetni, ahol szakértelen nélküli szedett vedett népség dolgozik a bányákban. Sem rendes munkát nem képesek végezni, sem nem képesek a számszámokra vigyázni, a bányát karban tartani, ami mind költséggel és kiadással jár.

Azért a társaság tovább folytatja kíséreltet és tovább vivja elkeseredett harcát a bányászai ellen, mert arra számít, hogy a rendes bányászai nem bírják sokáig, le fognak törni, az éhség kényszeríteni fogja őket, hogy a harcot feladják. Addig azonban, hogy a bányászok erkölcsi erejét, bizalmát, kitartását megingassa, szükség van a bányá üzem tessen-lássék fenntartására és tartja a szedett-vedett sztrájkötőket, ha nem is dolgoznak semmit.

A sztrájkötők is tudják ezt és nem is az a céljuk, hogy dolgozzanak, hogy tisztességes munkát végezzenek, csak éppen, hogy a bányában töltsék el az időt és valamennyit csináljanak, amivel azonban nem nagyon erőltetik meg magukat. Tudják ők nagyon jól, hogy ha a társaság megegyezik rendes bányászaival, akkor nekik ugy sem lesz helyük a bányában és akkor mehetnek tovább, mert tisztességes bányász nem is tűrné meg őket a közelükben.

A Pittsburgh Coal Company bejelentette, hogy az 1917-es bérék alapján megnyitott nyolc bányában már 905 ember dolgozik. Hogy helytálló-e ez a szám azt nem tudjuk, azonban annyi tény, hogy még az esetben is, ha csakugyan 905 emberrel dolgoztat a bányában, még az se egyéb mint a kudarc beismerése, mert hiszen rendes körülmények között ennyi ember két bányájában dolgozott a társaságnak és a nyolc megnyitott bányában legalább 3-4000 embernek kellene dolgozni.

APÁT ÉS FIÚT EGYSZERRE ÖLT MEG A GÁZROBBANÁS.

Joseph Stephenson 58 éves bányasuper, fiával a 28 éves Williammal együtt körüljárta a Little Betty bányát reggel munka előtt, hogy meggyőződjön, vajjon rendben van-e minden.

Egy helyen egy gázömlésre bukkantak, mely a szén közül egy résen töltött elő és a kiömlő gáz a nyitott karbid lámpájuktól meggyulladt és felrobbant, mindkettőjüket azonnal megölte.

Mikor a bányászok később a munkába mentek, együtt találták meg az apát a fiával holtan a bányában.

MAGYARORSZÁGI HIREK

A magyarországi bányászok új nyugdíjbiztosítása

A nemzetgyűlés egyhangulag kimondotta a társaspenztárak központosítását. — A magyarországi bányásszervezet diadala az új törvény.

593. szám.

TÖRVÉNYJAVASLAT

A bányatörvény alá eső üzemekben és az ezekkel kapcsolatos ipari üzemekben foglalkozó munkásoknak és altiszteknek, valamint ezek családjainak nyugdírbiztosításáról.

1. A magyar királyi népjóléti és munkaügyi miniszter felhatalmazást kap, hogy a bányatörvény alá eső üzemekben és az ezekkel kapcsolatos ipari üzemekben foglalkozó munkásoknak, altiszteknek, valamint ezek családtagjainak nyugdírbiztosítását a törvényhozás rendelkezéséig rendelettel, egységesen országos jellegű biztosítás keretében szabályozza. A biztosítást — a földadat körébe tartozó egyéb biztosítási ágaktól elkülönítve — a biztosítottaknak és munkaadóiknak külön önkormányzatban gyakorolt egyenlő jogu részvételével az Országos Munkásbiztosító Pénztár teljesíti. Egyes állami üzemek munkásainak és altiszteinek, valamint ezek családtagjainak nyugdírbiztosítása tekintetében a magyar királyi népjóléti és munkaügyi miniszter az érdekelt miniszterekkel egyetértve külön intézkedést tehet.

2. A munkásbiztosítási bíráskodásról szóló 1921. XXXI. törvényeknek rendelkezéseit az 1. pontban említett nyugdírbiztosítás körében is alkalmazni kell. A szükségesnek mutatkozó eltéréseket a magyar királyi igazságügyminiszter a magyar királyi népjóléti és munkaügyi miniszterrel egyetértőleg rendeleti állapítja meg.

3. Ennek a törvénynek a végrehajtásával a magyar királyi népjóléti és munkaügyi miniszter, a 2. pontban foglalt rendelkezés tekintetében pedig a magyar királyi igazságügyminiszter bízhat meg, akik az érdekelt miniszterekkel egyetértve járnak el.

Budapest, 1925 január hó 19-én.

Dr. Vass József, s. k.,
m. kir. népjóléti és munkaügyi miniszter.

Munkában összerokadt emberek, robbantásnál megvakult bányászok, özvegyek és árvák lelki szemei előtt fölcillan a remény sugara. Lehetséges, hát végre megtörténik az, ami után ezrei a dolgozó embereknek vágyódnak. Velünk is foglalkoznak, egyszer ránk is néznek és segíteni akarnak ezen a nyomorúságon.

Az első komoly lépés megtörtént, és hisszük, reméljük, hogy most már ezt gyors ütemben fogja követni a többi. Több mint tíz éve hangzik erőteljesen a követelés minden gyűlés alkalmával, de tíz év előtt is már fönnállott ez a bányászok akkor még szervezetlen tömegeinek lelkében és azok, akik ésszel meg tudták érteni a rettenetes helyzetet, rájöttek, hogy ez az állapot így nincsen jól. Az újabb kor szabadságmozgalmai megszüntették a jobbágyságot, de a bányászokról elfeledkeztek. Igaz, hogy nem volt az ő jobbágyságuk törvényesen kimondva, de annál súlyosabb volt a helyzet. Nem mozdulhattott, mert ha megmozdult, akkor öreg napjaira mi lesz vele, gondolta magában az igát húzó proletár. Ez a remény adott neki erőt ahhoz, hogy szenvedjen, elviselje fölfebbőlő durvaságát, az alacsony bért, a rossz

lakást, a szociális gondoskodás hiányát, az emberhez nem méltó életmódot, mind abban a reményben, hogy ha megöregszik, majd nyugdíjat kap. Nem akarta a 20—25 évét elveszíteni, és azért türt mindent lázas, ziháló mellet, reumától nyirkorgó térdekkel, ment, ment és kaparta a fekete gyémántot, amelynek értékéből nagyon kevés jutott neki.

Ez a jobbágyság most megszünt, fölszabadult évszázados lekötöttségéből a bányász. A láncok szét vannak tépve: a nemzetgyűlés törvényben kimondotta a társaspenztárak központosítását az Országos Munkásbiztosító Pénztár keretében. Kimondotta azt is, hogy a jövőben a társaspenztárba ne csak a munkás fizessen be, hanem fizessen be a munkaadóvállalat is, még pedig ugyanolyan összeget, mint a munkások. Ez a két vívmány törvényben van kimondva, ezen már változtatni senki sem tud és ezt végre kell hajtani. Rajtunk mulik csak, hogy most már a végrehajtás se készen soká.

A nemzetgyűlés pártjai egyértelműleg fogadták el a törvényjavaslatot, amire kevés példa volt, és hozzátették a fölcsalók azt is, hogy elvárják a kormánytól, hogy ennél az első lépésnél nem fog megállni, hanem tovább megy és gyorsan végrehajtja a törvény rendelkezéseit, hogy legalább az eddigi mulasztásoknak egy részét behozza.

A törvény kimondotta a társasládák központosítását, de a kiadandó rendeletben kell érvényt szerezni annak, hogy a különböző bányatelepeken eltolított idő is központosítottak és így biztosítottak a dolgozó munkások nyugdíja. Ha ez nem történik meg, megint csak fél-munka lesz végrehajtva, és a munkások száza és ezrei veszítik el ezen a címen nyugdíjukat.

A kormányban magának is teljes sulyal éreznie kell a felelősséget, mert az ő politikája következményeként lettek min

kanélkülivé ezrei a munkásoknak. Az ő gazdasági politikája következményeként voltak kénytelenek elmenni idegen országokba és ott megkeresni azt a kenyeret, amit itthon nem tudtak megtalálni. Nem a munkás hibája, hogy munkahelyét kénytelen volt megváltoztatni, a munkás nem a saját jószántából ment ki külföldre, hanem kiűzte őt az éhség, a nyomorúság, hogy idegenben éljen ad-

dig, amíg megint vissza tud jönni és itt meg tudja keresni azt a falat kenyeret, ami az éhség csillapítására kell. Ha pedig visszajön, akkor a jogokat is vissza kell adni, azokat, amiket szerzett, mielőtt a viszonyok innen kiüldözték.

Hány munkás volt kénytelen tudomásul venni, hogy hosszú évi munka eredményeként közölték vele, hogy részére nincs munka. Nincs munka annak, aki évtizedeken keresztül befizette járulékait a társládába, hogy öreg napjaira nyugdíjat kapjon és most mehet más telepre, már ha kap munkát. Már elmúlt negyven éves, nem veszik föl a nyugdíjpenztárba és így fosztották meg embereket ezreit, akaruk ellenére, éveken keresztül szerzett jogaitól. Ez lesz a legfontosabb követelés, amelyet keresztül kell vinni és keresztül lehet vinni, ha ezt a munkásság akarja.

A magyar szociális törvényhozás elmaradottságát legjobban jellemzi az, hogy az elmúlt évi sztrájk alkalmával a munka fölvetelének egyik feltétele volt a munkások részéről, hogy

a bányatársulatok ne ellenézzék a társaspenztárak központosítását. A másik jelentős lépés ezen a téren a társaspenztári választmányi tagoknak a múlt év október havában megtartott országos értekezlete. Ennek az értekezletnek volt az eredménye a törvényjavaslatnak január hó 19-én történt benyújtása. Sok hónap mulott el azóta és dolgoztak a titkos kezek a törvényjavaslat ellen de hiába, végre el van fogadva a törvény.

Tanulják meg ebből azok, akiknek nincsen részük ennek a munkának az elvégzésében, hogy ezt a harcot a szervezett munkásság vívta meg az ő módszerével. Szervezett munkások jártak el a gyűlésekre, amelyekben ezt a nyugdíjpenztárrendezést követelték, szervezett munkások tartanak fönn lapot, amely az ő érdekeiket védi, szervezett munkások adják össze azt a pénzt, ami ehhez szükséges, és most tanulják meg ebből azok is, akik kívül állnak, hogy a munkásnak hol a helye.

A hosszú éjszaka után derengeni kezd a hajnal. A sötétség oszlandóban van. Emberek ez-

rei évek óta harcolnak a sötétség ellen, üldözöttetve a hatalmasoktól, cserben hagyva társaiktól. Folytatták a harcot a sötétség, a tudatlanság, az elnyomatás ellen. Kezd világos lenni. Hamarabb érünk célhoz, ha széthúzás helyett összetartunk és testvériesen fogjuk meg egymás kezét és haladunk a rögs uton, mindig csak fölfelé.

(Bányamunkás)

EGY SZÉP FALINAPTÁR
MINDEN MAGYAR
OTTHONÁBA.

Egy szép falinaptár minden otthonba egész éven át a be rendezés díszét képezi. A Triner Falinaptárról ismert dolog, hogy minden évben a szezon legjobb naptára. És ezek mindig jobbak és jobb minden decemberben, mert a Joseph Triner Kereső Bor gyára, és azok a művészek, akik a társaság szolgálatában állnak, a tehetségük javát fordítják arra, hogy a Triner Kereső Bor barátainak megelégedését klrdemeljék. Triner Falinaptár az 1926-ik évre valami egészen új és különleges szép. Mutatja a valóban boldog és egészséges otthon: Egy fiatal gyönyörű anya játszadozik kisdédelével egy napfényes szobában, és a boldog férj mosolygó reájuk. A derült mosoly ezen három arcon teljesen összhangban van a mosolygó kerttel és a kék éggel a háttérben. Az Ön drágastóra vagy kereskedője ingyen ad Önnek abból, vagy küldjön Ön 10 centet postaköltségre erre a címre: Joseph Triner Company, 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. Ne késlekedjen, mert tavaly is 500,000 naptárnál több volt készletben és mind elfogyott még Karácsony előtt.

A Magyar Bányászlap előfizetési ára egy évre 2 dollár.

Karácsonyi Pénzküldemények.

Pénzküldemények akár Dollárban, akár bármely külföldi pénznemben, melyekre DECEMBER 10-ig megbízást kapunk m. g. KARÁCSONY ELŐTT megérkeznek hazra.
Ezen időpont után csakis kábel útján lehet Karácsonyi kifizetésre pózt küldeni.
A mi jó hírvünk és régi gyakorlatunk biztosítja Ont a pontos kifizetésről.

American Union Bank
New York City.

Főintézet: 10 EAST 22nd ST.
Fiókintézet: 1597 SECOND AVE
Cor. 83rd St.

CUNARD

MAGYARORSZÁGBA

(Charbonnet út)

Leszállított árak harmadosztályra oda- és vissza utazó körutazásai jegyeknél:

BUDAPESTRE és vissza a BERENARIA) \$204."

AQUITANIA) \$204."

MAURETANIA \$200."

INDULÁSOK SZERDÁN.

Magyarországra 8 nap alatt. Nem pótlár utasok visszaléphetnek a kvótára való tekintet nélkül. Minden harmadosztályú utas kabinban lesz elhelyezve Makután. Tiszta és kényelmes táplálék. Részletekért forduljon a helyi egy. nökeghez, vagy

CUNARD LINE
1406-H. St. N. W. Washington, D. C.

Szembetegek Figyelmébe!

Dr. HOITASH J. FRIGYES

SZEMORVOS

Wien (Bécs)-ből, Ausztriából

Huntington, W. Va.

SIMMS KELLER BUILDING

HIVATALOS ÓRÁK:

Dél előtt 9—12-ig, Dél után 1—5-ig.

704 Fourth Avenue.

MAGYARUL IS BESZÉLNEK!

A Bányászlapot bányászok irják, bányászokról, bányászokról.

OTTHONT ALAPÍTÓKHOZ!

Ha valaki "OTTHONT" akar alapítani, akkor nagyon válogassa meg azt a helyet, ahol megtelepedni akar. Az "OTTHON" nem egy máról-holnapra elmúló gondolat; az "OTTHON" nem egy gyár, nem egy bánya, nem egy üzlet, ahol a munkavezetőnek csak be kell jelenteni a kilépést és akkor megkapja a fizetést, mehet más gyárba, bányába, üzletbe dolgozni a újra csak 1 vagy 2 heti fizetése rabsládjára lesz egy vállalatnak, de amellet folyton rettegnie kell, hogy a munkaadó letezi, mert az üzlet úgy kívánja. A gyári, üzleti, vagy bányabeli munkás életében legfeljebb az a változás áll be, hogy könnyebb vagy nehezebb, piszkosabb vagy tisztább, nagyon unalmas vagy kevésbé unalmas munkát kap, de munkája egyaránt egyhangú, lélekölő, egészségtörő, szellemet és testet sorvasztó munka, amely egyhanguságánál fogva kiöli az egyénből az önálló gondolkodást, megtöri az akaratot, a munkakedvet, az életkedvet, s az egyént önkéntlenül is géppé alakítja át. A gépmember örül hajszával dolgozik, hogy elérje az aranybortút, s ebben az örül hajszában a tülekedő 99 százaléka kimerül, ideges, beteg lesz. Idő előtt megöregszik, s akkor látja be, hogy lelt egy ideges, fáradtságos életet, amelynek jutalma egy bosszú, kifáradt emberorvos. Öregségében eszmél azután rá, hogy jobb lett volna fiatal korában, vagy az élete derekán kimenekülni a pénz utáni hajszából a szabad természet ölébe, ahol kevesebb az arany, de több a boldogság, ahol kisebb az igény és a vágyak, de tisztább az örömök, ahol az élet örömei mérsékeltebbek, de annál természetesebbek, ahol a gyermekeket nem az utca, hanem a szülők nevelik, ahol a gyermek és a szülő között meg van a szeretet és ahol öregségünkre meg van a biztos KENYERÜNK. F. miatt

Egészséges otthonot

alapítani legyen a jelszava minden értelmesen gondolkozó embernek.

KI A SZABADBA, ahol még egészséges munka mellett meg vannak a természetes ÉLETÖRÖMÖK.

De az "OTTHON" alapításánál nyissa ki minden ember a szemét, szedje össze az esztét, s mérlegelje hidegen, józan számítással az eshetőségeket. Ne hallgasson felcsigázott érzékére, ne fusson senki sem beígért — aranyhegyeknek, ne vezessen senkit félre esetleg a dél téli tányérmagságu rózsái, a december, január, február, március és április hónapok alatt élvezhető hűsítő tengeri fürdő, amelyet aztán alaposan lesüt a nyár forró, perzselő napjára — hanem irányítsa tekintetét oda, ahol a MINDENNAPI BIZTOS KENYERE MEG VAN, ahol egész éven át termelhet — nemcsak a téli hónapok alatt —, s ahol egészséges, VÉRMERSÉKLETÉNEK MEGFELELŐ téli, tavaszi, nyári és őszi hónapjai alatt minden idoszaknak meg van az öröme, az élvezete, de a gyümölcse is.

ALAPITSON mindenki EGÉSZSÉGES OTTHONT, BOLDOG OTTHONT, NYUGODT OTTHONT, de egyben

Biztos otthonot

Ilyen otthonok megalapítására nyújt most alkalmat a GREATER FLORIDA DEVELOPERS, INC. bonded syndicat társaság

ÉSZAKNYUGAT-FLORIDÁBAN, WASHINGTON COUNTYBAN

A "WASHINGTON FARMOKON" ÉS "WASHINGTON AKEREKEN"

Floridának ez a legmagasabb fensikje, ahol egyenes tiszta fölgtyás földjei minőségileg elsőrendűek, éghajlata pedig magas fekvésénél fogva valóságos gyógyhely jelleggel bír, haldus, tiszta, édesvízű tavai és forrásvízei pedig a természet egyik legszebb alkotásának a szüleménye.

A természetnek e gyönyörű fensikja, földjeinek csodálatos összetétele, a vidéket szinte

Otthonok

alapítására teremtette. Mindenki szerezhet magának egy "OTTHONT" a fensikou, akiben csak egy kis szorgalom és akaratot van. Mert földjeink termékenyek, a déli, mérsékelt évi és északi gyümölcsök éppen úgy megteremnek mint a szemes gabona, szőlőstakarmány, zöldségtelék; tehát itt a gazdálkodó mindazt megtalálja, ami egy IGAZI OTTHON megteremtéséhez szükséges. A piac pedig biztosítva van, mert a földeknek keresztül megy a termést összeszedő vonat és a termést a társaság saját maga veszi át a mindenkor piaci áron. Így a gazdálkodónak nem kell a piac után futkosni terményeinek értékesítése végett. Tehát itt minden összpontosul.

A földeknek egyelőre még olcsók: akérja 125 dollár.

A magyarság kedvéért magyar osztályt szerveztünk, magyar tisztviselőket tartunk, magyar gazdasíztet bocsájtottunk a magyar földvásárlók rendelkezésére, sőt most épül egy 15 szobás magyar CLUBHAZ, ahol magyar lesz a hávezető és magyar lesz a kiszolgálás. Aki tehát a

GREATER FLORIDA DEVELOPERS, INC. társaságnak a "WASHINGTON FARMJAIBÓL" ÉS "WASHINGTON AKERJEIBÓL."

venni akar, avagy vidékünk meglátogatni akarja, az írjon magyarul a következő címre:

GREATER FLORIDA DEVELOPERS INC.
HUNGARIAN DEPT. BOX 47, TALLAHASSEE, FLA.

A címzésnél világosan kitéendő a "HUNGARIAN DEPT.", mert más osztályunk is van. Ha valaki huzamosabb időt óhajtat Floridának a vidékén eltölteni, az jöjjön el a magyar házukba, ahol olcsó pénzért kedvező árban lakhat és élvezhet, s legalább személyesen meggyőződhet arról, hogy mennyivel fölfebbőlő földünk

JÓSAGRAN, SZÉPNÉGBEN, TERMŐKÉPESSEGBEN ÉS ÉGHAJLATILAG

Floridának bármely más vidékét. Kaphatnak Floridában nagyon olcsón moosaras, lúpas, alacsony fekvő futóhomokos földeket, de a Washington Farmok és Washington Akereknek pártját sehol sem fogják feltalálni. Utazzák be egész Floridát, nézzék meg utójára a mi földjeinket, s mi nem félünk a döntéstől. Automobilon jövők kérjenek utbaigazítást az utirány felől: vasuton jövők kérjék a menetrendünket: akik pedig "ISMERTETŐ FÜZETÜNKET" óhajtják, azok írjanak érte a magyar osztályunkhoz.

Minden levélre és kérdésre azonnal válaszolunk.

Tallahassee Florida fővárosa, aki ide eljön, az itt minden információt beszerezhet földjeink felől. Tisztelettel

A Greater Florida Developers, Inc. társaság nevében:

SÁNDOR PÉTER
a magyar osztály vezetője.

W. E. FRENCH
General Manager.

NÁLUNK AZ ÖN ANYANYELVEN BESZÉLNEK.

Ottthonunk én magát nálunk a Mellon National Bankban, mintha csak házában lenne, mert a mi alkalmazottaink között olyanok vannak, akik ismerik barátságát és beszélnek az ön anyanyelvén.
Pénzügyi letelepedésnél mindenképpen segítségére vagyunk, megvédjük érdekeit és a legjobban állunk szolgálatára.

A világ minden pontjával összeköttetésben állunk és így de pénzügyi a legjobban legnagyobb bizalommal és gyorsasággal intézheti államait.

Bérelje nálunk a legnagyobb biztonságban van, amit vagyoni értékeknek és jószágoknak a pénzüggyel ellátásában bízhat.
Bármikor felkereshet bennünket, és megbeszélhet velünk az ön pénzügyi intézkedését.

MELLON

NATIONAL BANK
PITTSBURGH, PA.
Foreign Exchange and Banking
OLIVER AVENUE
and
SMITHFIELD STREET.

MAGYAR BANYAPLÉZEK MESÉI

Hotel Red Star

Irtá: FÜLÖP ILONA

(Folytatás)

Sáfrány Pál kiment a házból és elindult az olasz asszony háza felé. Nem ment, csak úgy sompolygott, hogy minél később érjen oda. Alig volt a ház ötven lépésnyire, de Sáfrány Pál igen aprózta a lépést, százat is lépett, míg odaért. Klivörösödött az arca, mint aki először jár a tilosban.

Az olasz asszony a konyhában sürgölődött, de azért mélyre vágott selyemruha volt rajta. Az arca meg mint mindig igen nagyon ki volt pirosítva. Azt gondolta Sáfrány Pál, hogy jaj istenem, hát ide jutottam.

Jó is, hogy nem látunk a jövődőbe. Mert akkor visszafel lehetett volna Sáfrány Pálnak a jövődő titkait őrző hang és ezt mondta volna:

— Ajaj, Sáfrány Pál, te ezen akadsz fel? Hiszen ha csak tudnád, hogy hová fogsz te még eljutni, csak várjál.

Kicsit hebegett a magyar ember, amikor kimondta a mosolygós olasz asszonynak:

— Miszisz szik, ju giv mi viszki.

Ugy érezte szegény, hogy kötelessége megmagyarázni, hogy mire kell neki a viszki, hogy ne gondolja ez a rusnya asszony, hogy talán ő belőle is kosztümer lesz.

— Viszki gud — mondta az olasz asszony, aztán bement a másik szobába, ahol vagy hat férfi ült az asztalnál és ittak, danolgattak.

Sáfrány Pál nagyon félt és már majdnem imádkozva kívánta, hogy bárcsak kikerülne már ettől a háztól. Mert istenem, mi lesz, ha begyűn épen most egy szárazdetektív, és viszi őt egyenesen a börtönbe a többivel együtt. Azoknak ugyan mondhatja, hogy a miszisz beteg és arra köll a pálinka, azok ugyan nem hiszik el neki.

Kihozta az asszony a pálinkát egy kis üvegbe és egy dollárt kért érte. Az ember hamar kifizette a dollárt és kilépett az ajtón. Rémlütnél körülnézett, nem látta-e valaki, hogy ebből a bűnös házból jött ki? Azt hitte, hogy minden ember keresztül lát a kabátja zsebében és meglátja, hogy pálinkát visz. Égette is az oldalát s amilyen lassan

tette meg az utat odafele, olyan gyorsan rohant haza.

Szó nélkül odatette az asszony elé a pálinkát.

— Mit fizetett érte?

— Volt pofája egy dollárt kérni ezért a csöpp kis üvegért. Hiszen ez még drágább, mint az orvosság.

— Miért ne kérne — mondta az asszony — ha akad, aki megfizeti. Ha ő nem árul, árul más. Mindenkinek kell a pénz, oszt mindenki úgy csinálja, ahogy tudja.

— Na mán akkor inkább sose legyen nekem pénzem, semhogy így keressem, hiszen bele bolondulnék a félelembe, hogy mikor kapnak rajta és mikor kerülök be a börtönbe. Többet ér a becsület, mint a pénz.

— Egy ilyen gyávának, mulyának, mint maga. Csak maga ne nagyon keresse a becsületet, mert ott van a becsület, ahol a pénz van. Magának van becsülete, oszt nekem nincs egy rendes ruhám. Nekik nincsen becsületjük, de selyemben járnak oszt tele vannak pénzzel. Megsütheti a nagy becsületjét. . . Jobb lesz, ha ad egy poharat.

Az ember hozott egy poharat. Az asszony kiitta a pálinkát, de nem izlett neki. Nagyon kaparta a torkát, mert mérges volt, erős, mint a tüzes paprika. Krárogott egy kicsit utána, de azért cuppogósan mondta:

— ájnye, de jó, ettől ugyancsak meggyógyulok. No így meg maga a többi.

— Nem iszom én, minek az nekem, nekem nem fáj a gyomrom.

— Na csak igya meg, ne legyen mán olyan nyámynyila, ejnye no. Ember, oszt meg ijed egy kis italtul.

A férfi Jehajtotta az italt. Izlett neki. Jó volt, tüzes.

— Hát ez elég jó, de igen drága. Ennyit nem ér meg.

— Nem ér annak, aki vesz — mondta az asszony, — de ér annak, aki eladja.

Az bizonyos, hogy a pálinka csudát tett, mert az asszony hamarosan meggyógyult tőle, mielőtt az leért volna a gyomrába.

Persze, hiszen nem is fájt a gyomra neki, csak fondorkodás volt az egész dolog. Mind járt jobb kedve is lett neki, abbahagyta a veszekedést és Sáfrány Pál is megnyugtatta a lelkiismeretét azzal, hogy szükség törvényt bont.

Reggelre egészen jól lett az asszony, fel is kelt rendes időben, reggelit készített az urának, rendbehozta a lakást és kicsit kicsinosította magát is. Sokáig nézte magát a tükörben és meg volt elégedve magával. Harminc éves asszony volt, virágzó, keményhúsú. Ahogy így nézte magát, megint csak eszébe jutott a Kiscsorba Mihály, akiből bizonyosan nem lett ilyen nyavalyás, jagató ember, mint az ura. De azért ez a gondolat épen csak úgy átvillámlott az agyán.

Délután, alig hogy neki fogott a vacsora főzésnek, vendég érkezett a házhoz. Egy igen jóképű barna legény, aki így köszöntött be:

— adjon isten jónapot kívánok.

Sáfrányné ugyancsak elbámolt, amikor magyar szót hallott, mert amióta Bluevillere kerültek, az urán kívül még nem hallott egy lelket se magyarul beszélni, úgy hogy néha már azt hitte, hogy tán nincs is a világon más magyar, mint ők ketten, a többi meg mind polyák, olasz, meg amerikai.

— Jónapot — mondta hirtelen örömmel Sáfrányné. — Hát én azt hittem, hogy nincs is ezen a telepen több magyar mirajtunk kívül.

Hát nem igen volt — mondta a vendég — de most már lesz, mert hogy én ma jöttem és itt kaptam munkát a bányánál. Épen azért is jöttem ide, mert hogy más magyar nincsen. Az én nevem Csohány Sándor és a főrmán ide küldött, mert én megmondtam neki, hogy csak egy maradó, ha magyar helyen kaphatok burdot, mert az én gyomrom ugyan be nem veszi a rántatlan babot, csak egy sóba-vizbe, meg a grévit. Hát azt szeretné tudni, hogy adna-e a miszisz nekem burdot.

Hát... nem tudom. De csak kerüljön

beljebb, oszt üljön le. Hát eddig nem igen gondoltunk arra, hogy burdot adjunk, mert hát nem is volt itt magyar ember, de én gondolom, hogy kötelességünk is, hogy ki-segítsük a honfitársunkat, mert hiszen mi sem tudnánk megenni az amerikai kosztot. Én meg magyarosan főzök, akármilyen régen is vagyunk itten. Én bizony berántom a zöld babot, csak úgy hazai módra és se a marhapörköltet, se a turós csuszát én nem felejtettem el. Még szalonnát is teszek rája, úgy apró darabkára vagdalva.

— Jaj, ne is mondja tovább miszisz, mert hogy épen ez a kedvenc étel. Hát már remélem, csak megszánnak és idevesznek, igérem, nem lesz sok bajuk velem, mert én nem kívánok sokat és akárhol is elhálók.

Hát meg kell kérdezni a gazdát is, mert hogy eddig nem beszélünk róla soha. De mindenesetre maradjon itt vacsorára és vacsora után majd megbeszéljük a dolgot.

Igy találta ott a házában Sáfrány Pál Csohány Sándort. Az asszony elmondta, hogy mi járathat van a vendég, Sáfrány Pál nem adott feleletet, de vacsorára ő is marasztalta a vendéget, sőt szállást is adott neki. Az asszony vetett neki ágynak a másik szobában, a diványon és rövid beszélgetés után nyugodni is tértek, mert a vendég biztosan elfáradt és az utolsó éjszakát is a vonaton töltötte.

Mikor magukra maradtak, Sáfrány Pál kijelentette, hogy ő nem akar a házában burdot, mert az csak bajt okoz. Az asszony azonban erősködött, hogy rájuk fér a pénz. A burdos csak neki jelent munkát és ha ő nem sokallja, hát akkor mit bánja. Inkább örüljön, hogy olyan felesége van, aki hajlandó dolgozni, csak hogy egy kis pénzt szerezhessenek, ha már egyszer a férj nem tud elég pénzt keresni ahhoz, hogy hazamenjenek. Feléjszakán keresztül veszekedtek, de az asszony győzött: Csohány Sándor ott maradt a háznál. Beállítottak egy ágynak a másik szobába és a hónap végén a burd árát betették a takarékbába.

Sáfrány Pál is belenyugodott már a dolgoiba, mert Csohány Sándor rendes ember-

nek lázott. Neki is jól esett, hogy vacsora után beszélgethetett valakivel. Mindjárt felvidult a ház, mert eddig nem volt barátjuk egy se.

Vagy egy hónapja lehetett ott Csohány Sándor, amikor az első lépés megtörtént. Csohány térde az asztal alatt hozzáért az asszony térdéhez. Ágnes ijedten és nekiplertan elhúzta a térdét, mintha megsütötte volna és zavartan nézett Csohányra, aki állta az asszony tekintetét. Az asszony elfordította a szemét, de amikor újra a legényre nézett és a legény tüzes, kérő szemekkel nézett rá, akkor a térde az asztal alatt lassan hozzácsuszott a legény térdéhez.

— Ejnye, de jó ez a turós csusza — mondta Sáfrány Pál.

— Nagyon jó — mondta Csohány Sándor és erősen az asszonyra nézett újra.

Amilyen csöndes, néptelen volt eddig Sáfrány Pál házatája, annyira megélenkedett. Mert Csohány Sándor irt egy barátjának, hogy ő is jöjjön oda, meg jó a munka és nagyszerű a burd is. Így került aztán Bluevillere Vasas Józsi fiatal legény, akit követett nemsokára az apja Vasas Dani özyegember is. Mindaketten Sáfránynéknál kaptak burdot, mert más magyar nem volt a telepen.

Sáfrány Pál sehogyse tudott belenyugodni abba, hogy a felesége burdosokat tartson. Annyit beismert, hogy ő is jobban érzi magát, amióta van valaki a házban, akivel elbeszélgethetett, mert az angolokkal, más nemzetiségűekkel ugyancsak nem tudott összebarátkozni s az utóbbi időben mind többet veszekedett az asszonnyal. Mert Ágnes nagyon megváltozott. Amíg azelőtt szeretettel, türelemmel, gyöngédséggel ápolta az urát, most sokszor durván szemrehányást tett neki a betegségéért. Szegény Sáfrány Pál hiába mondta, hogy hiszen munka közben kapta a betegségét, hogy ő jót akart, többet akart keresni, ezért ment vizes plébbe dolgozni, de az asszony csak zsörtölődött.

(Folytatása következik)

ELÜTÖTTE AZ AUTÓ.

Emil Burland 55 éves bányászt, Wilsonville, Illinoisban amint munkájából hazafelé tartott elütötte egy autó és a kezei halálra gázolták őt.

AGYONÜTÖTTE A LEJÁRÓ KŐ.

William Spinney 25 éves bányászra, Sparta, Illinoisban, munkájában egy hatalmas kőzet szakadt, mely azonnal megölte szerencsétlen bajtársunkat.

AGYONLÓTT BANYÁSZ.

Dario Roncant peoriai, illinois bányászt agyonlőtték. A tettes kérekerítése iránt a hatóságok megtették az intézkedéseket.

TÜZ A RHONDA BANYÁBAN.

A Rhonda bányában, Eynon, Pa.-ban a külső épületekben tűz ütött ki. Mire azonban észrevették, már annyira elharapózott, hogy nem lehetett eloltani és egy épület 25,000 dollár értékben, teljesen földig égett.

BELÖVÉSNÉL SZERENCSETLENÜL JÁRT BANYÁSZ.

Henry Meyer, Edgemont, illinois bányász a belövéshez a jömekeket készítette elő. Mikor munkájával készen volt, hátább vonult és várta, hogy a lőpor a tömésben kirobbanjon. A robbanás azonban nem állt be és Meyer visszament a töméshez megnézni, hogy mi a baj.

Abban a pillanatban kirobbant a lőpor és a robbanás ereje oly irtóztató erővel zúdította hozzá a széndarabokat, hogy halálos sebektől boritva összeesett.

Bár bajtársai kiállítására azonnal segítségére siettek és azonnal elvitték az orvoshoz, nem lehetett már az életnek megmenteni és pár pernyi kínlódás után meghalt.

LEÉGGET TIPLI.

A Whiteman bányának tiplije leégett.

A bánya a Clarksburg Big Vein Coal Company bányája volt Wilsonburg közelében W. Virginában és a társaság azt állítja, hogy szervezett bányászok gyújtották fel, mert a bányában open shop alapon dolgozott és az emberek egyrésze sztrájkban volt.

A tipli ellen állítólag már több ízben kiséreltek megdnyamitos merényletet, azonban ezelőtt soha sem sikerült a ter-
vük a merényletnek.

HALÁLRA SUJTOTTA A VILÁNYÁRAM.

Chas. O'Hill bányász Zeigler, Illinoisban munkájából tartott kifelé a bányában, amikor véletlenül hozzáért a magas feszültségű áramhoz, mely azonnal halálra sujtotta.

LEZÁRT A GALLOWAY BANYA.

A Galloway Coal Co. No. 1. és No. 2. bányája Galloway, W. Va.-ban lezárt és 500 bányász maradt ennek folytán munka nélkül.

A társaság azt állítja, hogy a bányát le kellett zárni, mert a szerződés lejártak és újabb szerződést nem tudott kapni a szállítására a jelenlegi bérek mellett.

A társaság szervezett bányászokkal dolgozott és a szervezet béréit fizette.

TÜZ AZ ONEIDA BANYÁBAN.

A Constanzo Coal Company Oneida bányájában Wheeling közelében tűz ütött ki, mely egy bányász életébe és két bányász súlyos sérülésébe került.

ÉLES PENGE

minden borotválkozóhoz — egy borbélyfenés — azt jelenti, hogy a penge nem "huz" és nem bántja az arcbőrt. Élesre fent pengéje van Önnek minden borotválkozóhoz, ha használja a

Valet Auto-Strop Razor

—Önmagát feni

—\$1-TÓL \$25-IG

FLORIDAI MAGYAR FARMER ÉRTESÍTŐ

Közl: FATHER GROSS — floridai teleplő

Jöjjön Floridába és mielőtt bárhol vásárolna farmot, nézze meg a mi narancsosainkat és termő, beültetett zöldségfarmjainkat.

Florida ma az Egyesült Államok gyönyge — az egyedüli állam, melyet két oldalról mos a tenger — az Océán és a mexicói öböl. Itt semmikor sincsen tél, csak örökös napsugaras tavasz — ide menekül a rideg tél hidege és fagyja elől ezrével a nép, vonatokon, autókban, sőt már aeroplánokon is. A beteget ide küldi le az orvos, hogy egész-ségét visszaszerezze. A gazdag ide jön üdülni — a szegény ember ide jön jómódot keresni, a jómódú itt keresi gazdagságát. De ami a legjobb hír az olvasónak az, hogy

Florida farmjaira siet az északi farmer, a gyári és bányamunkás. Miért?

Mert míg északon hat hónapon át fagy és

FLORIDÁBAN 5 AKER TELJESEN ELÉG A MEGÉLHETÉSHÉZ.

A floridai éghajlat legalkalmasabb a tehén tartásra, csirke tenyésztéshez. Két tehén, száz tyúk, a legnagyobb számú családot is bőséggel, jólétben usztatja, agyszől-ván teljen-vajban rüzsösti.

Igen ám, de hol fogja ön megtalálni azt a helyet, hol biztosan boldogul? Kihéz kell fordulnia, hogy ba ne csapják? Az állatok ismert és sokra becsült

FATHER GROSSHOZ,

ki mára be nem csapott senkit, és ki már sok ezer honfitársának nyújtott módot a floridai telepedéshez. Irj a floridai telepedés ügyében azonnal e címre

Rev. Francis Gross, P. O. Box 574, Kissimmee, Florida

Irtad meg őszintén, milyen farmat óhajtasz? Ahol tej gazdagsággal, csirke tenyésztéssel akarsz foglalkozni, avagy narancsos vagy bananes földet akarsz? Művelt vagy nyers földet? Irtad meg őszintén mennyi pénzzel rendelkezel, hogy vagyoni képességednek megfelelő tanácsot adhassak. De

hő borítja a földet, addig itt Floridában már két jól fizető termést szed le a farmer. Telen szedi le dusan termő fáról a narancsot, tangerinet — grapefruitot — karácsony és husvét táján küldi fel az egész Amerika piacaira a Berryt — Celeryt — édes és ájris krumplit, babot, borsót, káposztát, salátát és sok mindenféle zöldséget. Menj csak télen a fruit marketokra és meglátod azt a sok különféle termést amit Florida farmerjei szállítanak asztalodra.

De kapnak is ám pénzt a terményeikért.

Floridában két és három termést szednek le ugyan azon a földön. Floridában egy akerről egyezer dollárt is csinál a farmer. Azért míg Canadában, Michiganban és más északi államokban száz akér is kell a tisztességes megélhetéshez, addig

legjobb, ha Jacksonvillén át az Atlantic Coast Lineon egyenesen Kissimmeebe indulsz, a vasuti jegy ára csak 35—40 dollár között váltakozik Washingtonból, Pittsburghból, Cincinnatiból, St. Louisból. Keresse fel hivatalomban a Chamber of Commerce épületével szemben, ahol intézkedek elszállástokról, ingyen mutatok meg mind-
gét autót. Jöjjön most, lássa mi a kü-lömbőség Florida és Ön lakhelye között. Míg Ön a kályha mellé bujva költséges fű-téssel védekezik a hideg ellen és olvassa e sorokat — addig itt Floridában fürdik a nép, zöldel és érik a termés és vigan dalol a madár. — Jüjjön és keressen fel minket Floridában.

Rev. FRANCIS GROSS, floridai teleplő Chamber of Commerce épületével szemben, Kissimmee, Florida.

AMIT MARY JANE MOND.

Én személyesen vásárolok Önnek. Én nagyon jól tudom, hova kell menni azért, amire Önnek szüksége van. Nincs szükség idővesztésre, nincs szükség fáradságra. Hosszu éveken át tanulmányoztam, hogy mit kell hordani és hol kell hordani. És Ön tudja azt, hogy a DEARDORFF-SISLER STORE mindenkor el volt és el lesz látva a legjobb árukkal, mert jelszavunk: "Értékesebb áru, jobb áru."

Ez a store valóban a legelőnyösebb bevásárlási hely.

Egy store új árukkal és újabb kedvezőbb árakkal. Szolgáltatára készen

MARY JANE.

DEARDORFF-SISLER CO.

424—34 9th Street

HUNTINGTON, W. VA.

MAGYAR BANYÁSZLAP

HUNGARIAN MINERS' JOURNAL

HIMLerville,

KENTUCKY.

Sürgőnyim—Telegram: Miners Journal, Kermit, W. Va.
Telephone: Kermit, W. Va. No. 7.Az egyedül magyar bányászlap az Egyesült Államokban.
The Only Hungarian Miners Journal in the United States.Előfizetési ár: Az Egyesült Államokban \$2.00—Magyarországra \$3.00
Subscription Rates: In the United States \$2.00 — Hungary \$3.00

Megjelenik Minden csütörtökén. — Published Every Thursday.

ANDREW FISHER, Editor.

Magyar Bányászlapot bányászok írják, bányászokról, bányászoknak.
The Hungarian Miners Journal is Written for Miners, of Miners
by Miners.Entered as Second Class Matter at the Post Office at Himlerville, Ky.
Under the Act of March 3, 1879.A BANYÁSZ BIZTONSÁGA MELLÉKES,
A TÁRSASÁG HASZNA A FŐKülönös bírósági döntés Indianában. — Az indianai törvények
ellenében adta ki a bíróság a rendeletet.

Indiana államban a törvények pontosan előírják, hogy a szén kibányászása miként történjék. A törvények értelmében minden 45 láb mélyű bányában a bányászok munkahelyén egy átjárónak kell lenni, hogy esetleges szerencsétlenség idejében a bányászoknak menekülésre ki-
járatuk legyen.

A Dering Company Clinton, Indianában nem tartotta be ezt a törvényt, mert egy benyíló készített 400 láb hosszúságban és azt azután kiterjesztette a nélkül, hogy ilyen átjáróról gondoskodott volna.

A bányafelügyelő, midőn az ott dolgozókat ezt tudomására hozták, megvizsgálta a munkahelyet és megállapította, hogy a társaság megsértette a törvényt, mert a 400 lábi területen legalább is 8—9 átjárónak kellene lenni és utasította a társaságot, hogy azokat haladéktalanul csináltassa meg, különben nem engedheti meg, hogy ott munkások dolgozzanak. A bányafelügyelő bebizonyította a társaságnak, hogy ha megindul a benyíló bejárata, a kőzet, vagy leszakad egy darab a tetőzetről, ami nagyon gyakran meggesik, úgy a bányászok úgy meg lesznek fogva a munkahelyükön, mint a patkányok a csapdában. Kime-
nekülni nem tudnak, mert nincs kijárat másutt és ha nem tudják idejében kiszabadítani onnan őket, ha a szakadás nagy volna, úgy esetleg minden ott dolgozó bányász belepusztulhat. De a szabad levegőjüket és szellőztetés miatt is fontosak.

A társaság azonban visszautasította a bányafelügyelő "illetéktelen beavatkozását" a bányavezetésébe és kijelentette, hogy neki joga van a bányában úgy dolgoztatni, ahogy akar.

A bányafelügyelő az ügyészhez fordult, hogy tiltsa be a társaság törvénytelen eljárását, azonban a társaság fűtyült az ügyész és a bányafelügyelő közötti vita miatt.

GYŐZTEK A BELGA BANYÁSZOK

Egyik előbbi lapszámunkban megírtuk, hogy Belgium bányászai sztrájk előtt áll, mert a belga frank leromlása folytán a régi bérek mellett nem tud megélni és azt követelték, hogy a béreket 5 százalékkal emeljék fel, különben sztrájkba mennek.

A bányatársaságok hallani sem akartak a bányászok követeléséről és kijelentették, hogy inkább lezárják a bányákat, sem hogy magasabb fizetést adjanak.

Mig így beszéltek a nagynyílvánosság felé, közben a kormány közvetítésével tárgyalásokat folytattak a bányászokkal, amiről a nyilvánosság nem tudott.

Közben a bányászok ujaab-

felügyelőség kívánságára és csak tovább is ugyanúgy dolgoztatták, ahogy addig. Sőt tovább ment ennél is, mert beperelte a bányafelügyelőséget, hogy túllépte törvényes hatáskörét, amiké a bányamunkarendjébe avatkozott és kérte a bíróságtól, hogy tiltsák el a bányafelügyelőséget ettől s mondta ki a bíróság, hogy minden olyan módon dolgoztathat a bányában, ahogyan a társaságnak legmegfelelőbb.

A bányafelügyelőség természetesen a bíróság előtt is előadta, hogy a társaság lábbal tapossa a munkálatási módszereit a bányafelügyelőséget és az emberek életét teszi kockára, hogy így profitja növekedjen. Mert az átjárók építése természetesen költséggel jár s ezt a költséget akarja a társaság megtakarítani. Azért is szükség van arra, hogy ezt a törvényt a társasággal a legszigorúbban betartsassák, mert ha nem teszik ezt meg, úgy ennek a társaságnak a gyakorlata más bányákba is áttér, és más bányák sem fognak a törvény ezen rendelkezésének megfelelni, mert majd mindegyik meg akarja takarítani a költségeket.

A bíróság azonban a társaságnak adott igazat, az indianai törvények, a bányafelügyelőség és az ügyész ellenében és kimondta végzésében, hogy a társaságnak jogában áll úgy dolgoztatni a bányában, ahogyan csak jónak látja.

Gyan rugják fel a törvényt Indianában, így teszik a bányászok életét szükségletlenül kockára és ha aztán megtörténik a szerencsétlenség, ha a bányászok tömege esik áldozatul a lelkiismeretlenségnek, a törvények be nem tartásának, akkor azok, akik annak okai, mossák kezüket és a bányászok vigyázatlanságára fogják a szerencsétlenséget.

gyűlést tartottak és ezen a gyűlésükön kimondták, hogy ha a bányászok az elmúlt hét végéig nem adják meg a követelt béremelést, mindnyájan beszüntetik a munkát.

Ez a fenyegetés aztán hatott. A kormány is nyomást gyakorolt a bányatulajdonosokra, mire azok a sztrájk kltörésének előestéjén, egy utolsó gyűlésen, miután látták, hogy a bányászok hajthatatlanok megadták az 5 százalékos béremelést.

A belga bányászok összetartása, egyöntetű fellépése tehát ismét győzelmet hozott nekik és követelésük elől nem tudtak kitérni a belga bányabárok.

Rend van tehát ismét a belga bányákban és a sztrájkot elkerülte Belgium.

Ahol csak az kap munkát, aki telket
vesz a general-supertől

Westville, Ill.-ből az alant közölt levelet kaptuk egyik olvasónktól:

Igen Tisztelt Szerkesztőség, az a cikk, amelyet a Bányászlap november 19-iki számában olvastam, hogyan graftelnak a Rockefeller bányákban Coloradoban, engem egy cseppet se döbbenett meg. Azért tisztelt szerkesztő ur, mert én egy még érdekesebb, még mocskosabb eljárásról tudok Önnek írni. Szégyen gyalázat, ami itt végbe megy. Szinte szígyellem azt a Bányászlap olvasóközönsége elé terjeszteni.

Egy bányatársaság van itt, melynek neve United Fuel Coal Co. Itt két bányája van üzemből Vermillion és Bonsonvillen.

A társaságnak egy general superje van Mr. Thomas Mosses, akinek irodája Danville, Ill.-ban van.

Ez a Mr. Mosses vet-e, ajánékba kapott-e egynehány áker földet azt nem tudom, közel az ugynevezett Georgetownhoz. Mr. Mosses ezt a földterületet felosztotta telkekre s várta, hogy majd eljön az idő, amikor ő ezen telkeket a szegény bányamunkások nyakába fogja akasztani drága pénzért. Hogy mennyiért, azt majd alább fogom közölni.

S tényleg el is jött az idő, amit Mr. Mosses olyan nagyon várt.

Van itt még egy harmadik bányája a Peabody Coal Co. tulajdona. Ebben a bányában 900 bányász szokott dolgozni.

Ezt a bányát a társaság március 31-én bizonytalan időre lezárta, úgy hogy a 900 bányász munka nélkül maradt. Mit csinálhattunk volna mi munkanélküli maradt bányászok? Elmentünk Mr. Mosseshez munkát kérni. Rövid felelet az volt, én munkát nem adok senkinek, Menjenek a telepre a boskokhoz és kérjenek azoktól munkát.

Tényleg el is mentünk a telepre és megmondtuk a bosznak, hogy munkát szeretnénk kapni. Ő erre behívt bennünket, elővette a mappáját és megmutatta a ház helyeket, hogy ez 350, az 450, amaz 500, az meg 600, a másik meg 650 dollár áru. Ha kiválasztunk egyet közülük, rögtön kapunk munkát, a legjobb helyekre osztanak be bennünket. 75 dollárt kell közpénzben lefizetni, a többit havi 10 dollárjával 7 százalékos kamattal. Mi erre azt mondtuk, hogy mi nem telket jöttünk venni, hanem munkát keresünk, mire a bos azt felelte, hogy nincsen munka, van elég emberünk.

A szegény munkanélküli bányászok így nem tudták mitévő legyenek? Elmentünk mi lehet másféle, mert nincs pénz a költözésre. Itt vagyunk letelepedve, majd nem mindnyájunknak van kis házikónk. Eladni pedig most nincs kinek.

Aki tehát kenyeret akart adni gyerekei számára, az kénytelen volt telket venni.

Voltak, akik nem kaptak az alkalmon, nem vettek telket. Arra számítottak, hogy a Peabody bányája ősszel csak megindul, addig meg majd csak kihozza a valahogy. Ezek azonban nagyon csalódtak, mert még ma se lehet hallani, hogy a Peabody bányát újra üzembe helyezték.

Akik tehát a tavasszal még nem akartak telket venni, azok is arra kényyszerültek, hogy ők is beállítsanak a telekgyűnőskökhöz és vásá-

roljanak telket — ha dolgozni akarnak.

Ezeket aztán nagy meglepetés érte, mert már új rendszert állapítottak meg a telekeladásra.

Mert aki most jött csak telket venni, attól most már 300 dollár készpénzt követelnek, amellyel mindjárt munkát se adnak, arra is várni kell még 2—3 hétig.

En még akkor vettem telket, amikor 75 dollárt kellett lefizetni, de a 10 dolláros törlesztést én soha se fizettem. És több bajtárs tett így.

Tehát míg Coloradoban csak 50—60 dollárt kell fizetni a munkáért, addig itt Illinois államban, ahol kilencven ezer a szervezett bányászok száma, 500—600 dollárt. Hát nem szégyen gyalázat ez?

De még ez a piszkosság is eltörlül amellyel, ami most következik.

A Bonsonville bányája egy majdnem új bányája, alaposan fel van szerelve, be van rendezve. 1400 bányász dolgozik ott a feketegémánt felszínre hozásán.

Amikor a Peabody bányája lezárt, hely lett volna a Bonsonville bányában az összes Peabody bányászoknak. (Munkát azonban csak az kapott, aki telket vett.)

Most amikor már a Peabody bányászok látták, hogy a bányájuk nem nyit meg egyhamar, és mind munká-

ért jelentkeztek Mr. Mossesnél, nagy lett a baj. Telek még volt bőven, de már nem volt hely a bányában.

Találtak erre is orvossgot. Ha valamelyik régi munkásnak kifogy a munkája, bevégzi a roomját, vagy entryjét, hát a bos megmondja neki, hogy várnia kell az új munkahelyre, mert maffolni kell a partingot, vagy új vágomasinát helyeznek oda, vagy más kifogást mondanak.

Igy a régi munkásnak, aki kifogy a munkából várnia kell néha 4 hétig is, míg újra munkát kap, addig látnia kell, hogy az új telekvásárlók, akik keserves pénzüket oda adják a nyomorult telkekért munkába állnak.

És ezt a piszkos cselekményt nem látja meg senki. Hát nem szégyene ez annak az államnak, ahol a legtöbb szervezett bányász él?

A névemet aláírom a levél alá, de kérem, ha lehet ne tessék a lapban említeni.

Igazán nagy meglepetéssel vettük ezt a levelet és némi fenntartással fogadjuk ezt a hírt. Hihetetlennek hangzik, hogy éppen Illinois államban, ahol a szervezet a legerősebb, megtörténhet ilyen eset.

Illinois állam szervezett bányászainak, ha valóban így állott a helyzet, azonnal el kell követni mindent, hogy ezek az állapotok ott megszűnjenek, hogy a szervezet vezetői eljárjanak a bűnösök ellen.

Uzsora a kokszzsal

A keményszéntermelés felüggesztése folytán a fogyasztók egyrésze arra kényszerült, hogy a keményszén pótlására részben puhaszenet, részben kokszt vásároljon.

A kokszt már régebben használták a keményszén pótlására és ismeretes, hogy például Canada óriási erőfeszítéseket tesz, hogy magát az Egyesült Államok keményszénétől függetlenítesse és egyremásra építi már évek óta a kokszkemencéket, hogy az ott termelt kokszt használhassa a keményszén helyett.

Most, hogy a keményszéntermelés az egész Egyesült Államokban megakadt, a kokszt iránt rendkívül megnövekedett a kereslet. Mig azelőtt a kokszt ára meglehetősen olcsó volt, most már felemelkedett tonnájára 8—10 dollárra is. mert egész csomó illetéktelen közvetítő furakodott a fogyasztó és termelő között, akik soha sem foglalkoztak tüzelőanyagok árusításával és csak most, a nagy haszon reményében vetették magukat a kokszt kereskedeleme.

Ezek az illetéktelen közvetítők, a láncereskedők, verik az árakat és legtöbbször még színt sem látják annak a kokszt, amit eladnak. Veszik papírosan waggon tételekben, a nélkül, hogy a minőségéről fogalmuk lenne és eladják ugyan-csak waggon tételekben a meg-szorult fogyasztóknak.

Amíg csak azoktól a kokszttermelőktől vásárolták a koksztot, akik a rendes viszonyok között is foglalkoztak a koksztéssel, nem is volt egyéb panasz, minthogy nagyon magas árakat számítottak. Ujabbban azonban a kokszzsal való üz-soráskodás olyan jó üzletnek bizonyult, hogy a silányabb eszközök és módszerek mellett előállított koksztot is megveszik jó áron, hogy aztán a fogyasztóknak adják el, még jobb áron.

Ezek a láncereskedők ki-nientek az elhagyott kokszt kemencékhez és üzembe helyezték azokat és készlik a pisz-

kos, használhatatlan koksztot, a mi alig akar égni, vagy egyáltalán nem ég. Ők természetesen nem törődnek ezzel, kokszt — kokszt, az a jelszavuk és a vásárlónak nem mondják meg, hogy nem kokszt, hanem szemetet adnak el jó pénzért és a vásárlók, akik talán nem is igen használták azelőtt a koksztot, nem a lelketlen láncosokat okolják, ha a kokszt megvett szemetet nem használhatják, hanem a kokszt használhatatlanságát állapítják meg.

Hogy mily lelkiismeretlenül járnak el ezen a téren, azt mutatja számtalan eset, a legjellemzőbb ezek közül az, hogy nagyon sok ilyen ujonnan létesített "koksztéget" azon módszer szerint termeli a koksztot, a mi 1830-ban, tehát majd egy századdal ezelőtt volt divatban. A szemet egyszerűen földel borítják, aztán alatta izzítják a szemet. De mig a kokszttermelés kezdetén legalább sulyt helyeztek arra, ezelőtt 100 évvel, hogy az lymódon termelt koksztot gondosan kitisztítsák, addig ezek az ujonnan alakult kokszttermelők egyáltalán nem törődnek azzal, hogy az ilyen módon termelt koksztot megszádatítsák a földes anyagtól, ami bele keveredett, sőt még hozzá is tesznek, mert annál nehezebbé válik és annál többet kapnak érte.

Igy teszik tönkre lelkiismeretlen emberek a koksztipart is, és a rendes kokszttermelők eltűrik ezt az állapotot, mert ugy látszik az árak felhajlásáért hálásak is a láncosoknak, mert hiszen így ők a rendes fogyasztóknak, hogyne adhatnák drágán a koksztot, ha egyszer a kokszttermelést is jó pénzért veszik.

Valószínű azonban, hogy ez az üzoráskodás nem fog sokáig tarthatni, mert akit egyszer becsaptak a kokszzsal, az nem fog egyhamar venni, még ha jó koksztot is kínálnak. Megrendül a bizalma a kokszt iránt és be-

(Folytatás a 8. oldalon)

KÖRUTAZÁSI JEGYEK
LESZÁLLÍTOTT ÁRON

A mi háromcsavaros
RESOLUTE, RELIANCE,
ALBERT BALLIN
DEUTSCHLAND
és a népszerű egyenlő kabinu
hajók
Cleveland, Westphalia,
Mount Clay, Thuringia

\$192.50

NEW YORKBOL
BUDAPESTRE S VISSZA
(U. S. Revenue Tax külön)Hajóindulás hetenként.
Vasutállomás elhelyeztetés és más
világításokért forduljon bármely
helyi ügynökhöz, vagyUnited American Lines
(Harriman Line) Joint Service withHamburg American Line
35-39 Broadway, New York.Óvakodjék
egy Hűléstől

A hűlés veszélyt jelent. Több mint
150,000 ember hal meg évente az egyedül
tűzvesztés miatt. Ez számítás más baj
származik a hűléstől.
Egy hűlést a legkevesebb 1000
százalékos áron lehet megelőzni. Ez a
Bromide-Quinine. A hűlést 21 óra alatt
szünteti meg és a pólót három nap
alatt 300% károsítja. Ugy, mert 25
év alatt senki sem látta jobb módot a
hűlést megelőzésére.
So használgasson hűlést megelőzőn, ha
megkapja ezt. Minden gyógyszerben
áruháza.

Ezt kérje
CASCARA & QUININE
Vörös doboz Ezen képpelA Magyar Bányászlapot
bányászok írják, bányászokról,
bányászoknak.

Dr. Bangha: Kath. Imakönyv... \$2.50
Danville: O. Kath. Imakönyv... \$2.50
Hlt. Remény, Szeretet (Rel)... \$1.50
Dr. Forel: A hypnózis... \$1.50
Szegei Székelykönyv... 40c
Rugler-Hillaire: Nagy székely-
könyv, 2000 recepttel... \$2.50
Schäfer-féle angol nyelv... \$1.50
Green Helt: Angol-magyar és ma-
gyar-angol szótár, 4000 szótál \$1.00
Bécsi, bel és al-
vanni taníté nélkül
megtanulhat, aki az
AMERIKAI NYELVMESTERT
megrendeli. Ára \$1.50.
Kérje részletes könyv, kotta, zongor-
a-henger és lemez-árjegyzékünket.
Rendelését utánvétellel is küldjük.
KEREKES TESTVÉREK
208 E. 86th STR., NEW YORK CITY

E lap előfizetési ára 2.00 dollár.

KISS EMIL
BANKHÁZAA Magyar Királyi
Postatakarékpénztár
képviselőjeAz Északamerikai Egyesült
Államok területén

UJ CIMUNK
Fourth Ave. at 9th St.
NEW YORK

ALAPITVA 25 ÉV ELŐTT

Dr. O. M. WHITT

fogorvos
Dr. W. F. McCoy utóda.
MATEWAN, W. VA.
MAGYAR BANYÁSZOKIÉvek óta veletek vagyok. Évek
óta szolgálak ki benneteket. Min-
dig jó és becsületes munkát végez-
tem.
Ha bármire van szüksége-
tek, gyertek hozzám.AMERICAN TAILORING
COMPANYDay & Night Bank Building
WILLIAMSON, W. VA.RUHÁT ott csináltasson, ahol jó
árut adnak és becsületes kiszol-
gálásban részesül.
27.50-TÓL 45.00 DOLLÁRIG.
Elsőrangú finom ruhát csinálunk.A legnagyobb
ÉKSZERÜZLET

Williamsonban és vidékén.

Mi a legjobb árut adjuk
olcsóbban mint bárhol.

Órajavitással is foglalkozunk

R. AUKENTHALER & CO.
WILLIAMSON, W. VA.Ékszerüzletünk előtt egy
nagy óra van felállítva.Aki nálunk vesz, jól és olcsón
vesz.

KÉSZPÉNZDOLLÁRT KÜLDHET

MAGYARORSZÁGBA

és az elszakadt részekre postán és sür-
gönyileg is.HAZAI JOGÚGYEKEK legpontosabban
intézzünk elsőrangú hazai ügyvédek
utján.

HAJÓJEGYEK a legjobb vonalakra.

AFFIDAVITOK pontos készítése.

BETÉTEKRE 3 százalékos kamatot fize-
tünk.HIMLER STATE BANK
HIMLerville, KENTUCKY

FARMRA MAGYAR!

KÖZÉP FLORIDA legnagyobb helyén 1500 áker föld át-
vételéhez még husz farm munkát kedvelő egyén kerestetik.
Eddig vagyunk harmincan, ha ötvenen leszünk, több egyén
nem kell, mert itt több eladó föld nincs. A földet a tulajdo-
nostól, nem földelárusító Companytól vesszük át. Egy va-
gyont takarítunk meg a vásárlásnál. Befektetés 2 ezer dol-
lár fejenként. A földet folyó év december havában művelés
alá kell venni. Az első termésből, 1926 április közepéig leg-
kevesebb 4000 dollár tiszta haszon biztosítva. Ha keresi a
szerencsét és boldogságot, valamint a fenti feltételeknek
meg tud felelni, úgy írjon bővebb felvilágosítást az alábbi
címrre:

THOS. W. SHIELDS, Trustee
116 North Penna Ave., Pittsburgh, Pa.

EMELKEDIK JAPÁN SZÉNTERMELÉSE

A Kyushu szénmezők Japán legfontosabb szénmezői, nemcsak azért, mert itt termelik a legtöbb japán szenet, hanem azért is, mert egyuttal ez a legjobb minőségű japán szén. Míg pár évvel ezelőtt csak alig számottevő széntermelése volt, 1923-ban már 19,620,000 tonna szenet termeltek Kyushu szigetén. Az ott termelt szén értéke 175 millió yen volt.

Fontos széntermelő vidék még a Fukuoka környéke, ahol 58 nagyobb bánya van, melyek mindegyike 50 ezer tonnánál több szenet termel évenként. Onnan nem messze van Nagasaki és Saga bányavidék, ahol hat-hat nagy bánya van, valamint Kumamoto és Okinawa, szintén több nagy bányával.

Fukuoka vidékén a legfontosabb bánya a Mitsui bánya, ahol 6,000 tonna szenet termelnek átlagban naponta. Mitsui mellett Mikeben kokszegető kemencék is vannak s ez az egyetlen japán bányavidék, ahol napi 8 órát dolgoznak a japán bányászok. A többi bányákban napi 12 óra a munkaidő.

Mitsui mellett van egy másik nagy bányavidék a szomszédos szigeten a Taogama bányavidék, ahol csak nemrégiben találtak szenet és kezdték meg a termelést. A földmérnökök megállapítása szerint Tagawa környékén 100,000,000 tonna legjobb minőségű puhaszén vár ki termelésre. Ez a bánya azonban nagyon gázos bánya és mélysége a felszíntől mintegy 180 láb.

A másik legnagyobb szénvidék Hookaido környéke, ahol 1923-ban 4,844,000 tonna szenet termeltek ki 41,576,000 yen értékben. Ezen a vidéken is nagyon gázosak a bányák és csak is biztonsági lámpákkal lehet dolgozni, ujabban mindenütt villany-batterias lámpákat használnak.

Hookaido vidékén gyengébb minőségű szenet termelnek, azonban az itt termelt szén nagyobb fontossággal azért bír, mert itt veszik fel a szenet azok a hajók, melyek Kamchatka vidékén járnak és amelyek, mielőtt a szén termelését itt megkezdtek volna, kénytelenek voltak a drága angol szenet vásárolni.

Egy másik fontos szénvidék Japánnak a Joban szénmező, ahol 1923-ban 2,984,000 tonna szenet 5,886,000 yen értékben termeltek.

A Joban szénmezőn már oly szenet is találtak, mely a keményszenhez közel áll és a ki-termelt szén mennyiségéből 800 ezer tonna volt ilyen félkemény szén.

Számos kisebb bánya van a különböző szénvidékeken, melyek nagy jelentőséggel önmagukban nem bírnak s csak akkor vehetők számba, ha az egész ország termelését tekintjük. Így Vamaguchi szénvidéke, ahol a kisebb bányák kitermeltek 1923-ban összesen 1,474,000 tonna szenet, azután az Okinamayana szénvidéke, ahol számos kisebb bánya van, melyeknek összes évi termelése sem haladja meg az 1,000,000 tonnát.

A termelés Japánban legnagyobb részt kézíerővel történik, mert Japánban a szén általában könnyen munkálható és még robbantásra sincsen szükség. Egy nagy hibájuk van az ottani szénereknek, hogy nem árhuzamosan haladnak a föld felé, hanem lefelé lejtőre és a rétegek is úgy vannak egymás fölé gyűrve, hogy egy bizonyos magasságból újra és újra kiindulnak, aztán haladnak mind lejjebb és lejjebb, ezért olyan mélységig, hogy a japán bányászok nagyobb részt kezdetleges eszközeivel tovább nem bányászhatók.

A felszállítás és a termelés ezért nagyon meg van nehezítve,

mert ha majdnem egészen a felszínen is kezdik a termelést, csakhamar már 40—50 láb mélységbe nyomul a szénér, hogy nemsokára már 100 láb mélységben legyen és tovább, mennél előbbre haladnak a szénben, annál mélyebbről kell termelni.

Ez okozza azt, hogy a szenet nem kárékba ladolják, hanem kosarakba töltik, melyekbe 100-110 font szén fér bele. A megtöltött kosarakat leányok hordják a bánya szájáig és ott aztán beletöltik az osztályozó szerkezetbe, mely a szenet, egy szállag szerkezet segítségével a vasúti kocsik felé viszi és a különböző, nagyság szerint osztályozott széndarabokat, a vasúti kocsikba öntik.

Egy-egy plézhez 10-12 japán lány van beosztva, akik állandóan hordják a japán bányászok által a kosarakba töltött szenet. A lányokat 5 óránként felváltják, mert nem bírják a nehéz munkát a nagy hőségben.

Japánban a bányákban ugyan is olyan hőség van, mint nálunk nyáridőben, mert egész Japán tele van tüzhányókkal és a föld belseje nagyon forró. Nemely helyen állandóan 96 fok hőség van a bányákban és ilyen helyeken egy-egy plézben 20 leány dolgozik a kosarak mellett és négy óránként lesznek felváltva a munkájukban.

A japán bányász helyzetét a bányákban lévő nagy hőség miatt sok tekintetben nehezebb mint a más bányákban dolgozó bajtársaié és nem is kívánnak meg többet tőle, a nehéz s majd nem kizárólag kézzel végzendő munkából, minthogy napi két tonnának megfelelő mennyiségű szenet rakjon a kosarakba. De nem is bírta többet rakni 12 óra alatt, annyira elcsigázza a hőség.

Csak újabb időkben kezdték a japán bányákban az elektromos erőt használni a kosarak és kocsik vontatására, azonban nem nagy mértékben alkalmazták, mert a japán munkások sokkal olcsóbban dolgozik, sem hogy érdemes volna a drágább elektromos felszerelést alkalmazni. Csak azokban a bányákban, amelyekben nyolc óra a napi munkaidő, amelyek tehát szervezve vannak, használnak inkább gépeket, mert itt a bányászok és a bányászlányok, már tisztességesebb fizetést kapnak.

A japán bányász fizetése még röviddel ezelőtt alig pár yenre ruggott, s abból bizony nem igen tudott megélni s nem is evett napról-napra, évről-évre egyebet, mint egy kis főtt rizst.

Mióta azonban japán munkások visszatértek Amerikából, a kik az itteni bányákban dolgoztak és elvitték a japánok közé a szervezkedés eszméjét, a japán bányászok is szervezkedtek és ennek köszönhető, hogy életkörülményeik valamit javultak. Azonban még mindig mélyen alatta van a más államokban élő bányászok életszínvonalának, remélhető azonban, hogy a szervezkedés növekedésével helyzetük fokról-fokra jobb és jobb lesz és lassan ki fog emelkedni a rabszolgasorból, amiben még ma is van.

LEÉGOTT KOVÁCSMÜHELY.

A Starford Gas Coal Company brydoni, W. Va. kovácsműhelye ismeretlen okból ki-gyulladt és leégett.

Az oltási munkálatokat megakadályozta az, hogy éppen akkor nagy szélvihar volt, amittől a tűz őrjási lobogó lánggal égett és percek alatt a kovácsműhely épülete tetőtől az alapzatokig lángba borult.

A társaság azt állítja, hogy a tűz gyújtogatás műve, azonban erre vonatkozólag semmi nyomot nem találtak.

A MUNKABÉREK, MUNKAI DŐ, GYERMEKHALANDÓSÁG ÉS ÉLETKOR VISZONYA

Az Egyesült Államok munkaügyi hivatala tanulmányokat vezetett abban az irányban, hogy a munkabérek nagysága milyen viszonyban áll, a munkások családi körülményeire és halandósági viszonyaira.

Vizsgálat alá vették a munkás családokat, a munkabérek nagysága szerint csoportosítottán ezer és ezer munkáscsaládot és megdöbbenő adatoknak jöttek birtokába.

A munkabérek nagysága szoros kapcsolatban van a munkások halandósági arányával, de különösen szembeötlő mily hatással van a munkásgyermekek halálzási arányára a munkabérek nagysága.

Megvizsgálták ezer munkáscsaládot, melynek átlagos évi keresete nem haladta meg az \$1600-t, azt tapasztalták, hogy ha ebben az ezer családban ezer bébi született, úgy azok közül 280 még az első hónapokban meghalt és további 260 nem élte meg a 10-ik életévet.

Megvizsgáltak 2000 dolláros átlagos évi keresettel bíró családokat és azt tapasztalták, hogy ezekben a családokban 1000 gyermek közül az első évben 64 gyermek hal meg, és a további első tíz esztendőben átlagban 45 gyermek.

Tehát azokban a családokban,

ahol a családfő átlagos évi keresete nagyobb volt, ott a gyermekhalandóság kisebb arányt mutat. És hogy a munkabér nagysága szoros összefüggésben van a gyermekhalandósággal, azt bizonyítja az, hogy ez az arány, ha akárhány ezer munkáscsaládot is megvizsgálunk, majdnem teljesen változatlan. Az eltérés az adatok között teljesen lényegtelen, egy-két szám a különbség, úgy hogy a meghatározottabban meg lehet állapítani, hogy mennél kisebb a munkás átlagos keresete, annál több gyermek pusztul el életének első éveiben.

De nemcsak e tekintetben végeztek vizsgálatokat és gyűjtöttek össze családatlan statisztikai adatokat.

Megvizsgálták a munkaidő és munkás életkorának egymáshoz való viszonyát.

Azt tapasztalták, hogy azok a munkások, akik napi 12 órát vagy annál többet dolgoznak, aránylag korán a sirba kerülnek. Az ezen munkások között gyűjtött statisztikai adatok bizonyítják, hogy a napi 12 órát dolgozó munkások átlagos életkora 35 év.

Azok a munkások, akik átlag napi 10 órát dolgoztak, átlagosan 38 esztendőskor érnek el, míg a napi 8 órát dolgozó munk-

ások életkora a legmagasabb átlagban 41 év.

A munkaidő és a munkás életkora tehát szintén nagyon szoros kapcsolatban van és ez természetes is. A hosszú munka időt dolgozó munkásember nem képes kellően kipihenni magát, nem képes szervezését felfrissíteni.

De nemcsak a hosszú munka idő ássa alá a hosszú munkapot dolgozó ember szervezetét, hanem a rossz táplálkozás, mert éppen a statisztikai adatok azt is mutatják, hogy mennél hosszabb a munkaidő annál kisebb a munkás keresete és megdöbbenő adatokat közöl arra nézve, hogy mennyire ki vannak szolgáltatva munkaadóiknak ép azok a munkások, akik legnehezebben dolgoznak. Mert duplán megszorolja őket a munkaadó. Hosszu munkaidőt követel meg és nagyon kis béreket ad ennek ellenében.

A legegészségesebb viszony a szervezett munkások között van.

A szervezett munkások érik el a legmagasabb munkabéret és biztosították maguknak a legkedvezőbb munkafeltételeket és a 8 órás munkaidőt.

A rossz munkabér, a hosszú munkaidő a szervezett munkások sorsa. És szervezetenélkül nemcsak saját életükkel, de gyermekeik életével is lakolniuk kell.

S ahogy a más szakmákban éppen a szervezett munkásoknak van a legrosszabb bérik és legrosszabb munkafeltételeik, úgy van az a bányászoknál is.

A Magyar Bányászlap

az amerikai magyar bányászok egyetlen lapja, melyből megtudhatja HOL MEGY JÓL A MUNKA-HOL KERESNEK Bányászokat.

A Magyar Bányászlap

minden dolgában tanácsot szolgál, minden ügyét díjmentesen elintézi. A szolgálatokért soha senkitől egy centet se fogadtunk el és nem is fogunk elfogadni.

Semmi egyebet sem kérünk ezért, minthogy ha lejárt előfizetése és dolgozik, ujtassa meg előfizetését és ha lehet

SZEREZZEN UJ HIVEKET LAPUNKNAK

Ha Ön szerez lapunkra új előfizetőket, azért ajándékban részesítjük, melyről bővebbet az 7. oldalon megjelenő hirdetésünkben találhat

A Magyar Bányászlap

előfizetési ára egy évre 2 dollár. Jugoszláviába, Romániába, Burgerlandba 3 dollár. (Magyarország területéről ezidőszakra ki van tiltva a Bányászlap.)

Cím:

Magyar Bányászlap
Himlerville, Kentucky

Himler Márton Hetilapja

Ez az ujság minden hét szombatján jut el az olvasóhoz és előfizetési ára egy évre két dollár.

Ez az ujság nem egy csoport embernek a lapja lesz.

Minden Amerikában élő magyar ember megtalálhatja benne azokat a közleményeket, amelyek érdeklik; mert olyan kérdésekkel fog ez a lap foglalkozni, amelyek belevágnak mindannyiunk kenyérébe, életébe.

HIMLER MÁRTON HETILAPJA

neve az ujságomnak. Azért ez, mert ebből az elnevezésből látni fogják a lap programját Amerika magyarjai.

Látniuk kell ebből az elnevezésből, hogy milyen lesz a lap politikája és iránya, hogy milyen lesz annak szókimondása és hogy milyen érdekes lesz az ujság általában.

A lapot leginkább magam írom s nem rejtek semmit soha a véka alá.

Lesz azonban benne egy "SZABAD FÓRUM", ahol minden írni tudó ember megírhatja mindazt, amit meg akar majd írni. Akár egyezik az az én véleményemmel, akár ellenkezik.

Az első számból kérhet mutatóvényszámot és megnézheti, hogy érdekl-e Önt ez az ujság.

A Himler Márton Hetilapjának legközelebbi számai a következő érdekes írásokat fogják tartalmazni:

UJ ISTEN KÉSZÜL
BUJDOSÓ MAGYAROK
ARANYVIRÁG A POCSOLYÁBAN. FLORIDA
AMERIKAI MILLIÓK MAROCOBBAN
SZÁZ MILLIÓ DOLLÁR EGY UJ HÁBORUÉRT
MEDDIG TÜRJÜK MÉG A TÖBBSÉG TERRORJÁT?

Himler Márton Hetilapja érdekes regény közlését kezdte meg. Szentimrey Mártha egy szenzációs regényt írt az amerikai magyarok életéből. Soha hasonló regény még nem jelent meg sem itt, sem az óhazában magyarul.

"KÖNNYELMŰ SZERETŐK"

a regény címe és a tartalma igaz éles világlátást vet életünk elárnyékolt oldalaira.

Kétségtelen, hogy Szentimrey Mártha ma az amerikai magyarság legkedveltebb írója, de a regény közlése után a két ország magyar irodalmában a legelső közlése fog kerülni regényével.

Ha azt hiszi, hogy érdekelni fogja ez az ujság, úgy küldje be a két dollárt az alábbi címre. Ha nem hiszi, próbálja meg, kérjen mutatóvényszámot, amit ingyen küldök.

Leveleket így tessék címezni:

HIMLER MÁRTON HETILAPJA

Óhazai mesék....

BÁNYÁSZOK ÁRVÁI.
Írta: SZENTIMREI MÁRTHA.

(Folytatás.)

Hiába faggatták a lányok, hogy ki az udvarlója? Nem vallott. Csak mosolyogva rázta fejét. Pedig senki se hitte el neki. Hiszen az utcán is utána fordultak s a villamoson meresztgették szemüket rá a férfiak.

— Maga nagy szerencsét fog csinálni... jósolta neki Melánia. Egy gazdag beteg beleszeret és elveszi... biztos!

— Csak úgy tudja a szerencsét elképzelni, gazdagságnak?

— Bizony. Nem csak én. Kérdezze meg akármelyik lánytól, milyen a jó partie? Mind azt fogja mondani.

Melániának igaza volt. Ők mind, akik nagy önfeláldozással járó terhes hivatásra készültek, gazdag férfiakról, szép ruhákról, bőségről álmodtak. Egy gazdag beteg, akit ápolnak, aki hálából megkéri kezüket... lebegett szemük előtt.

Hat hete időzött Zsuzsa Pesten, midőn a kórházból hazatérve, nagy meglepetés várt. Már az előszobában ismerős hangok ültették meg fölé, de azt hitte, képzeld. Mindenesetre... vendég volt. Beült. És Faynné mellett a díványon ott ült Kapuvári, a vén gavallér. Elégánsabb és illatosabb mint valaha. De törtebb, sokkal törtebb, mint mikor Zsuzsa utóljára látta. A háziasszony szeme ragyogott, láthatólag büszke volt a megtiszteltetésre, hogy ilyen előkelő látogatója van, aki doktor bátyját az égig dicsérte.

— Na végre... ment Zsuzska elébe a vén gavallér. Kis unokám, már régen várlak.

Gyöngéden megölelte, többször megcsókolt. Zsuzska majdnem elsüllyedt zavarában. Nem tudott mit mondani neki, akinek házában nevedett, akinek pénzén tanult itt is s aki elidegenítette magától. Kapuvári gyönyörködő szemmel nézte s tapintatosan kisegítette zavarából.

— Nem csodálom, hogy meglepődöttél, kicsikém... nem irtam meg neked, hogy hosszabb tartózkodásra a fővárosba érkezem. Tudod, a köszvényem miatt. A Császárfürdőben lakom, ezentúl gyakran látjuk egymást. Nos, megy a tanulás?

— Megy.

— No de a tanulás mellé szórakozás is kell. Hová menjünk vasárnap? Színházba, moziba, vagy kiránduljunk autón?

— Sehová se kívánczokom.

— Ohó, a kis vadóc... azért kimozdultunk! Ugyebár nagyságos asszonyom? Kegyednek és kedves leányainak is jót fog tenni egy kis szórakozás. Tartom szerencsémnek, ha vendégeim lesznek...

Kapuvári nagyon szeretetreméltó tudott lenni és Faynné megígért neki mindent, a mit akart.

— Tehát vasárnap... kezüket csókolom, hölgyeim!

Zsuzsát megint gyöngéden összecsókolgatta.

— Pá, kis unokám... te még mindig egyre szépülsz...

— Milyen drága nagypapája van magának, — Zsuzska — szolt Malvin, mikor Kapuvári mögött becsukódott az ajtó. Hát mért mondta nekünk, hogy senkije sincs? Malvin szemei fénylettek a kilátásba helyezett autózástól.

Zsuzsa nem felelt neki, ellenben két karjára dőlt az asztalon és zokogott.

Faynné intett csodálkozó leányainak, hogy menjenek át a másik szobába.

Ó tudta, mi a baj! Megérintette Zsuzsa karját.

— Kis leányom, ne sirjon!

Zsuzsa felemelte könnyes arcát.

— Én nem akarok sehová se menni szórakozni, a nagypapával se...

— Nézzé meg az ember, más leány oda van örömeiben, ha szórakozásra van kilátása és maga ezen keseredik el!

— Okom van rá...

— Csak gondolja, hogy van... beszéljünk okosan egymással...

Most már Zsuzsát a hideg is elkezdte rázni félelmében. Valahányszor neki idáig valaki azt mondta: "beszéljünk egymással okosan" abból az sült ki, hogy erőnek erejével rá akarja beszélni valamire, amitől ő irtózik. Megkötötte magát:

— Nem vagyok okos... velem nem lehet okosan beszélni...

— Majd meglátjuk... Zsuzska, nekem bátyám, a doktor elmondta, hogy maga nem akart Kapuváriné lenni.

— Akkor...

— Jól tette, hogy pénztért nem kötötte fiatal életét egy aggasztáéhoz.

— Ugy-e? Zsuzsa éledve kezdett figyelni.

— Igen, jól tette. De ez nem jelenti azt, hogy nem tartozik neki semmivel, aki még

most is gondoskodik magáról. Ha ő néha látni akarja... hagyja meg neki ezt az örömet... ennyit megérdemel. Nincsen abban semmi, mert hisz én is, a lányaim is maga mellett leszünk, nem viselkedhetik másként, csak mint nagypapához illik. És ha maga is úgy tesz, mint jó unoka, mintha semmi se történt volna, úgy megőrizheti jó akaratát. Jóakarókra pedig mindenkinek szüksége van, különösen egy árva lánynak.

Ez csakugyan okos beszéd volt, Zsuzsa beismerte és egészen más színben látta a dolgokat. Megtörtült szemeit.

— Csak ne tessék magamban hagyni véle!

— Nyugodt lehet: soha.

És vasárnap mindenki jókedvű volt és elégedett. Faynné, mert tapintatosan elintézt mindent, lányai mert egy kis szórakozáshoz jutottak. Kapuvári mert nemcsak Faynékat, hanem az ördögök nagyanyját is elfogadta volna, hogy Zsuzsát végre láthassa. És Zsuzsának is jólesett egy kis budai levegő. Legalább a kirándulás alatt nem gondolt mindig arra, hogy miért nem ír Ádám?

Összonna közben Kapuvári elmondta, hogy Dérné átköltözött a tóparti kastélyba.

— Én, valószínűleg állandóan Pesten maradok...

(Közeledben, — mondták szemei Zsuzsának.)

És aztán így folytató Zsuzsa napjai, hogy egész héten tanult, vasárnap pedig színházba, moziba. Kirándulásra vitte Kapuvári, a ki úgy viselkedett, hogy Zsuzsa szívében feléledt iránta az egykori vonzalom. Sajnálta, hogy a Császárfürdő nem használt neki; legalább is minden vasárnap törtebbnek tetszett. bármennyire ki is csinította magát. Arra nem gondolt, hogy ő is lehet ennek az oka. Mert igaz, hogy az aggasztások szerelme döreség, de ez a döreség fáj neki s megrövidíti már ugyanis a vég felé közeledő életüket.

Egyébként a lefogyásnak más oka is lehetett. A vén gavallér úgy próbált élni, mint nőtlen korában. Kárttyázott, ha nem is hazardul, de gyakran hajnalig. Egyébként is belekeveredett Budapest éjszakai életébe. S abban gyorsan öröklődnek a fiatalok is.

A hetek csak úgy repültek. A tanfolyam

vége felé közeledett és Zsuzsa fényesen vizsgázott.

— Nem is kell állást keresnem! — örvendezett, midőn bizonyítványát megmutatta Kapuvárinak R... tanár ur azt mondta, hogy alkalmas a Gondviselés-kórházban.

— Gondold meg kicsikém s hagyd ott az egész mesterséget. Akármint is... én gondoskodom rólad. Borzalom arra gondolni is, hogy valami ragályos betegség elcsúfíthatna.

— Amit Isten rám akar mérni, ki nem kerülhetem. Eddig mindig a mások támogatására szorultam, ezután szeretnék a magam emberségéből megélni.

— Nehéz az Istenem... egy nőnek.

— Megpróbálom.

— Isten neki... próbáld. Majd rájössz, hogy igazam volt. És akkor csak szólj: hiszen itt vagyok a közeledben. És — sugta

— Kerekhalom, a kis major tied lesz, nem szorulsz senkire, ha én meghalok se.

— Oh, ne tessék a halálra gondolni!

— Gondolnom kell rá és minden embernek. Én meghalok... te férjhez mégy... így lesz. Kerekhalom neked szántam... hát nem vagy te arra rászorulva, hogy ápolónő legyél!

A végredelet.

Kapuvári későn ébredt fel barátságos császárfürdői szobájában, mert későn is aludt el, bár korán fektült le. Egész éjszaka bosszankodott, a miért pilláit kerülte az álom. Álmatlan éjjeleken orvul tört rá mindaz a lelki fájdalom, amit nappal maga előtt is letagadott, vagy iparkodott szórakozásokba belefojtani. Ilyenkor érezte, hogy voltaképpen nincs már mit keresnie az életben. A hü feleség nincs többé. Leánya önző s igazi meleg ragaszkodást tőle nem várhat. Zsuzsa? Igen, vele jó lett volna újra kezdeni az életet, megfiatalodni az ő üdeségétől. De ez a csodálatos szép és okos gyermek még mindig nem érti meg, mekkora szerencse reá nézve a felkinált vagyon és rang. Később biztosan rájön... de egy öreg embernek még sokkal nehezebb a várakozás, mint egy szerelmes ifjunak: hiszen már nincs annyi ideje.

Ha most látta volna őt valaki, így, az ágyban, sápadt, törődött, szomorú szemű öreg ember volt, aki gondolatban ezt kérdezte:

(Nemzeti Ujság)

TITOKZATOS HULLA AZ ARADI CSÁLAI ERDŐBEN.

Az aradi Csálai erdőben szolgálatot teljesítő erdőőr egy hullát talált. A hulla nyakán spárga volt és tüzetesebb vizsgálat után megállapítást nyert, hogy az ismeretlen, akinek személyazonosságát nem sikerült megállapítani, öngyilkosságot követett el, mert a nyakán lévő spárga egyik része azon fa ágán csüngött, melynek tövében a hullára rábukkantak.

(Aradi Ujság, Arad)

MÉRREGGEL ÉS KÉSSSEL GYILKOLTAK MEG EGY GAZDÁLKODÓT.

Szőrnyű gyilkosság történt a Belényes melletti Sonkolyos községben. Vég Sándor sonkolyosi gazdálkodót átvágott nyakkal, holtan találták meg a lakásán. A nyomozás kétségtelenül megállapította, hogy a szerencsétlen embert meggyilkolták, még pedig az eddigi jelek szerint úgy, hogy előbb megmérgezték, azután pedig beretárával elvágták a torkát. A belényesujlaki csendőrség a helyszínen nyomoz és már több lefolytatást hajtott végre. Bizonyosra vehető, hogy a gyilkosságot azért követték el mert a magános ember gabonakészletét akarták megkaparítani.

(Uj Nemzedék)

THE CITIZEN BANK
OF WAR
WAR, WEST VIRGINIA

BANKUNK LEGSZILÁRDABB ÉRTÉKÉNK.
BETÉTEK UTÁN FIZETÜNK 3 SZÁZALÉKOT.
PÉNZÉT FELMŰNDÁS NÉLKÜL BÁRMIKOR KIKAPHATJA.

Ne küldje pénztét idegen helyre, hanem helyezze el nálunk, ahol teljes biztonságban van.

Jó Borotválás

tökéletes kényelmet jelent, mert kitűnő, élesre fent pengét feltételez. Ön mindennap biztosíthatja magát ezt a kényelmet, ha használja a

Valet
Auto-Strop
Razor

—Önmagát feni
—\$1-TŐL \$25-IG

GYILKOSSÁG A VAGYON MIATT.

Megdöbbentő gyilkosság történt Méréfalva udvarhelymegyei községben. Ugyanis Simó Ákos ottani gazdálkodó, akinek első felesége Csiki Ferenc szintén méréfalvai gazdálkodónak a testvére volt, többször szeméretlenül hányt a sógorának, hogy miatta a neje kevesebb vagyonrészesedéshez jutott. A szemrehányásból perpatvar, majd régóta tartó harag keletkezett s utóbbi lelkiállapot annyira fokozódott Simó Ákosban, hogy szinte keresve kereste az alkalmat a sógorával való leszámolásra. Legújában fejével járkált folytonosan s a gyilkosság délutánján több föltanu szerint azt mondogatta, hogy "ma még lesz valami". Késő este az esti harangszó után arra lett figyelmes Csiki Ferenc, hogy valaki közel hajigálja a házat. Mikor a kődobálás rövid idő múlva megismétlődött, türelmét veszítve kiment az utcára megnézni, hogy ki csinál vele ilyen rossz tréfát. Telt-múlt az idő s Csiki Ferenc nem tért vissza a lakásába. Ekkor a felesége és gyermekei kimentek megnézni, hogy hol késik a gazda. Alig haladtak azonban pár lépésnyire a kaputól, amikor a háztól nem messzire Csiki Ferencet a törzséig széthasított fejjel holtan találták a földön. A gyanu rögtön Simó Ákosra esett. Akit azonnal letartóztattak, de aki állhatatosan tagadja a tett elkövetését, valamint az anyja is, aki fiának az alibiét akarta bizonyítani. (Brassói Lapok)

HALÁLBÁ RAGADTÁK A LOVAL.

Borzalmas szerencsétlenség áldozata lett Pap Tamás farkaslaki esperes-plébános. Az idei őszi országos vásár alkalmával ugyanis bekocsizott Székelyudvarhelyre s miután ott különféle dolgait elvégezte, este hazafelé indult saját szekeren. Ő maga hajtotta kissé félős lovait de hiábavaló volt az elővigyázatossága, Székelyszentlélek határában az országút egyik kanyarulatánál lovai valamitől megbokrosodva, oly nagy erővel rántották meg a szekeret, hogy az rögtön felborult, az esperes pedig oly szerencsétlenül vágódott az uttestre, hogy koponyája szétrepedt s pár percnyi kilódás után kiszervezett. Halálhíre futótűzként terjedt el a megyében, s nemcsak Méréfalván, ahol született, hanem megyeszerte is megdöbbenést és osztatlan részvételt keltett, mert egyike volt ama nemeslelkű egyházi férfiaknak, akik a papi jövedelmükből fölösen áldoznak és áldoztak szegény és szorgalmas székely gyermekek taníttatásáért.

(Ujság, Kolozsvár)

A RÉSZEG EMBER SORSA.

Déri Imre 60 éves alsóréti lakos kocsijával belefördült egy öntöző csatornába és itt állapottban bele fulladt az alig 30 centiméter mély vízbe. Lovait az arra járók elők idejében kimentették. (Santai Ujság, Zenta)

EGY FALUSI LÁNY TRAGÉDIÁJA.

Kölcse község határában megrendítő szerencsétlenség történt. Solc Mihály kölcsei gazda 12 éves Mária nevű lánya a falu határában legeltette a teheneiket, amelyek a Latorcába mentek vizet inni. A kis lány a tehének után bement a térdig érő vízbe, ahol a kendője leese a válláról. Utána kapott, de azt elérni már nem tudta, mert a víz mind beljebb és beljebb sodorta. A kis lány gyanútlanul mind beljebb és beljebb ment, úgy hogy a talajt elvesztve, a vízbe fulladt. Hosszu elmaradása gyanút keltett, keresésére indultak és fél napi kutatás után meg is találták a kis holttestet.

(Kárpáti Híradó, Munkács)

EGY GYÖNGYÖSI GAZDÁLKODÓ MEGÖLTE FOGADOTT FIÁT.

A gyöngyösi zsidótemető mellett szívenszúrva, holtan találták Kovács Jánost. A gyöngyösi rendőrség megindította a nyomozást és megállapította, hogy Hangosi Mihály gazdálkodó a gyöngyös-tarjáni határában lévő Iliomhegyi dűlőbe ment szüretelni. Közben Hangosi leereszgedett és összeesett fogadott fiával, Kovács Jánossal. Szóváltás közben Hangosi a szőlőmetsző késsel mellbeszúrta Kovácsot. A kés a fiatal ember szívét járta át és pár perc múlva meghalt. Hangosi a gyilkosság elkövetése után otthagyta a szüretet, hazament lakására, ahol ágybafeküdt. A rendőrség ott fogta el.

EGY JÓ BOROTVÁRA

minden embernek szüksége van. Sok pénzt tud Ön megtakarítani, ha egyedül borotválkozik. Ehhez csak egy jó borotva szükséges.

MI TELJESEN INGYEN ADUNK ÖNNEK EGY NAGYSZERŰ BOROTVÁT

ha Ön szerez a Magyar Bányászlapra

EGY ÚJ ELŐFIZETŐT.

Ha nincsen borotvára szüksége, úgy a

"BÁNYÁSZ LÁNYA"

című kitűnő regényt kaphatja meg. Ezt a regényt az amerikai magyar bányászok életéről írta annak szerzője és a mikor az lapunkban megjelent, óriási sikere volt. Siessen míg a készlet tart.

MAGYAR Bányászlap

HIMLERVILLE, KY.

